

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009

ปริญญาานิพนธ์

ของ

อนุศักดิ์ สุขคง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2552

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009

ปริญญาานิพนธ์

ของ

อนุศักดิ์ สุขคง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ตุลาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009

บทคัดย่อ
ของ
อนุศักดิ์ สุขคง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ตุลาคม 2552

อนุศักดิ์ สุของ. (2552). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธำมณี ปลื้มสำราญ.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 จำนวน 248 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

นักกีฬาฟุตบอล มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.29 และ 3.36 ตามลำดับ และด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.23, 3.08 และ 3.12 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลต่ำกว่า 3 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25 และ 3.28 ตามลำดับ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.00, 3.18 และ 3.15 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 3 - 5 ปี มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25 และ 3.37 ตามลำดับ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.21, 3.03 และ 3.06 ตามลำดับ

นักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการเล่นฟุตบอล ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 3.25, 3.37 และ 3.39 ตามลำดับ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.14 และ 3.16 ตามลำดับ

MOTIVATION IN PLAYING FUTSAL OF PLAYERS PARTICIPATING IN
THAILAND FUTSAL LEAGUE 2009

AN ABSTRACT
BY
ANUSAK SUKONG

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
September 2009

Anusak Sukong. (2009). *Motivation In Playing Futsal Of Players Participating in Thailand Futsal League 2009*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc.Prof. Dr. Wasana Kuna-apisit, Asst.Prof. Thawuth Pluemsamran.

The purpose of this research aimed to study motivation in playing futsal of players participating in Thailand Futsal League 2009. The subjects were 248 players from purposive sampling. The instrument used for collecting data was the questionnaire constructed by researcher himself with reliability of .95. The data were analyzed by frequency and percentage.

The results revealed that :

The futsal players had motivation for playing futsal in the aspects of admiration, ability and interest and health at means of 3.29 and 3.36 respectively at highest level and income and profit, honor and progress opportunity in the future, admiration, ability and interest, personal opinion and concerning people at means of 3.23 ,3.08 and 3.12 respectively at high level.

The futsal players, experienced less than 3 years, had motivation for playing futsal in the aspects of income and profit, and health at means of 3.25 and 3.28 respectively at highest level and honor and progress opportunity in the future, admiration, ability and interest, personal opinion and concerning people at means of 3.00 ,3.18 and 3.15 respectively at high level.

The futsal players, experienced between 3 - 5 years, had motivation for playing futsal in the aspects of admiration, ability and interest and health at means of 3.25 and 3.37 respectively at highest level and income and profit, honor and progress opportunity in the future, admiration, ability and interest, personal opinion and concerning people at means of 3.21,3.03 and 3.06 respectively at high level.

The futsal players, experienced more than 5 years, had motivation for playing futsal in the aspects of income and advantage, admiration, ability and health at means of 3.25 ,3.37 and 3.39 respectively at highest level and honor and progress opportunity in the future and interest, personal opinion and concerning people at means of 3.14 and 3.16 respectively at high level.

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาเป็นอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชาญดี ปลื้มสำราญ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ประธานสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และรองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่อง ต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ และรองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ และให้คำแนะนำในการสร้างเครื่องมือ

ขอขอบคุณผู้จัดการทีมและนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 ทั้ง 12 ทีม ตลอดจนพี่ๆ น้องๆ ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณ คุณพ่ออุดมศักดิ์ คุณแม่วารินทร์ สูงง ที่ให้กำเนิด และเลี้ยงดูมาโดยตลอด ขอขอบคุณ ครอบครัวสูงง ขอขอบคุณนางสาวสุวิมล เศวตศิลา และนาย วิชาญ ชาญกสิกรย์ ตลอดจนเพื่อนคณะกรรมการนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาปีการศึกษา 2552 ทั้ง 6 คน พี่แก่ง, ดอย, อาร์ม, ลิก, ไอ้ต, ปุ้ยและเพื่อนวิชาเอกพลศึกษาที่เรียนป.โท รหัส 50 ทุกคนที่คอย เป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัยเสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดี งามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน

อนุศักดิ์ สูงง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย.....	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
ความหมายของแรงจูงใจ.....	5
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	6
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	6
ประเภทแรงจูงใจ.....	11
องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ.....	12
รูปแบบของแรงจูงใจ.....	12
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	14
แรงจูงใจกับการความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	15
ความรู้เกี่ยวกับฟุตบอล.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	34
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	34
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล.....	34
ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	35
วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม.....	36
วิธีจัดกระทำข้อมูล.....	36
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	37
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผล.....	62
ข้อเสนอแนะ.....	64
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	64
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก.....	70
ภาคผนวก ข.....	77
ภาคผนวก ค.....	79
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	ค่าความถี่และค่าร้อยละของคะแนนข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	38
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้ และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248).....	39
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248).....	40
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248).....	41
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248).....	42
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248).....	43
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้ และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39).....	44
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39).....	45
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39).....	46
10	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39).....	47
11	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39).....	48
12	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และ ผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99).....	49
13	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99).....	50

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
14	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)..... 51
15	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)..... 52
16	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)..... 53
17	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้ และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)..... 54
18	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)..... 55
19	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรักความถนัด และความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)..... 56
20	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็น เกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอล ที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)..... 57
21	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)..... 58

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

กีฬาถือว่าเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าและมีประโยชน์แก่บุคคลมาก การเล่นกีฬาที่ถูกต้องตามอุดมคติของกีฬา คือ กีฬาเพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพ และกีฬาเพื่อความสนุกสนานแล้วจะช่วยให้บุคคลเป็นผู้ที่มีกำลังร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวในรัชกาลปัจจุบันได้ทรงตรัสไว้ว่า “กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ” จากคำตรัสที่สั้นแต่มีความหมายอย่างลึกซึ้งนี้ พระองค์ได้ทรงชี้แจงให้เห็นความสำคัญและคุณประโยชน์ของการเล่นกีฬาว่า มีมากมายเพียงใดนั่นเอง เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี หรือที่รู้จักกันดีในนามว่า “ครูเทพ” ได้แต่งเพลงกราวกีฬามีเนื้อร้องตอนหนึ่งว่า “กีฬา กีฬาเป็นยาวิเศษ แก้กองกิเลสทำคนให้เป็นคน” ซึ่งสามารถแปลความหมายได้ว่า กีฬานี้เป็นยาวิเศษจริง ๆ คือ ถ้ามีการเล่นอย่างถูกต้องตามหลักของการกีฬาแล้วกีฬาจะช่วยให้คนที่อ่อนแอเป็นคนที่แข็งแรง คนที่มีสุขภาพไม่สมบูรณ์เป็นคนที่มีสุขภาพสมบูรณ์ คนที่มีลักษณะท่าทางไม่สง่าผ่าเผยเป็นคนที่มีท่าทางสง่าผ่าเผย คนที่ขี้ขลาด ขี้อายไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะเป็นคนที่มีความกล้ามีความเชื่อมั่นในตนเอง คนที่เชื่องซึมเป็นคนที่น่าชื่นชมเห็นคุณค่าของการมีชีวิตอยู่และอื่น ๆ อีกมาก ประเทศชาติใดเป็นประเทศชาติที่มีประชาชนพลเมืองที่มีการเล่นกีฬาเป็นประจำแล้ว ประเทศชาตินั้นจะมีพลเมืองที่มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ เป็นผู้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจนักกีฬา มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความสามัคคีในระหว่างกันและกันซึ่งจะเป็นสิ่งที่น่าสนใจนำมาแห่งการเป็นสมาชิกที่ดีของสังคม เป็นพลเมืองของประเทศชาติต่อไป รัฐบาลไทยทุกยุคทุกสมัยจึงได้มีนโยบายอย่างชัดเจนในการที่สนับสนุนและส่งเสริมให้ประชาชนพลเมืองทุกคนได้เล่นกีฬาเป็นประจำอย่างทั่วถึงกัน (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2548 : 31)

กีฬาฟุตซอลเป็นกิจกรรมทางกาย (Physical Activity) ชนิดหนึ่ง กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬาที่ต้องใช้ทักษะความสามารถสูง และเป็นกีฬาที่ใช้ลีลาการเล่นที่สวยงาม ทำให้เป็นที่นิยมและแพร่หลายมากในระดับนานาชาติ ส่วนในประเทศไทยกีฬาฟุตซอลก็เป็นที่นิยมเป็นอย่างมากเช่นกัน เมื่อกีฬาฟุตซอล มีการจัดการแข่งขันมากขึ้นประชาชนก็มีความรู้ความเข้าใจกติกามากขึ้น กีฬาฟุตซอลมีวิธีการเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอล แต่ไม่แตกต่างกัน กีฬาฟุตซอลมีพื้นที่สนามขนาดเล็กจึงเป็นเกมที่มีการปะทะค่อนข้างมาก การควบคุมลูกจึงเป็นไปได้ยากและต้องใช้ทักษะสูงมาก มีความสวยงาม ฟุตซอลเป็นกิจกรรมที่สามารถส่งเสริมและพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญาและสังคมของมนุษย์ได้อย่างดี การเล่น ฟุตซอลมีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน และเป็นการออกกำลังกายที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงมีพลานามัยที่สมบูรณ์ มีวินัยในตนเอง มีความรับผิดชอบ มีการประสานงานกับบุคคลอื่น มีการควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ดีอีกด้วย การที่จะมีผู้สนใจเล่นกีฬาฟุตซอลมากขึ้นน่าจะเป็นเพราะมีแรงจูงใจหรือมีความต้องการหรือมีความรักในกีฬา

ชนิดนี้มาก แรงจูงใจเป็นสิ่งที่กระตุ้นและเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้บุคคลประพฤติในกิจกรรมต่างๆ ตามความต้องการของคนๆ นั้น ดังที่ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539 : 25) ได้กล่าวไว้ว่า มนุษย์ทุกคนเมื่อต้องการจะทำกิจกรรมใดๆ ให้เกิดผลสำเร็จจำเป็นต้องมีแรงจูงใจ การที่นักกีฬาตั้งใจขยันฝึกซ้อม หรือ พยายามเล่นอย่างเต็มความสามารถในขณะแข่งขัน ต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุสำคัญ แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญในการกระตุ้นให้นักกีฬาค้นคว้าทั้งขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จทั้งในขณะฝึกซ้อมและแข่งขัน สอดคล้องกับ เทเวศร์ พิริยะพูนท์ (2529 : 10) ที่กล่าวว่าองค์ประกอบที่จะทำให้นักกีฬาค้นคว้าใคร่คนหนึ่งสามารถเล่นกีฬาได้ดีในกีฬาแต่ละประเภทมีองค์ประกอบสำคัญแตกต่างกันไป บางประเภทต้องใช้ความอดทน บางประเภทต้องใช้ความแข็งแรงโดยส่วนรวมแล้วผู้ที่ได้รับความสำเร็จในการเล่นกีฬาต้องมีแรงจูงใจ ความตั้งใจ และการเอาใจจริงเอาใจในการฝึกซ้อม

ในปัจจุบัน ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลลีกระดับสโมสรชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทยขึ้นในชื่อรายการไทยแลนด์ฟุตบอลลีกระดับประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ร่วมกับภาคเอกชนได้ดำเนินการจัดการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีกระดับประเทศไทยครั้งนี้มีจำนวนทีมเข้าร่วมการแข่งขันทั้งหมด 12 ทีม 248 คน การแข่งขันนั้นต้องการการพัฒนาทักษะการเล่น เพื่อมีโอกาสรับเลือกให้เล่นทีมชาติและมีโอกาสในการเข้าร่วมทีมสโมสรที่มีชื่อเสียง บางคนต้องการเข้าร่วมในการแข่งขันเพื่อความสนุกสนาน ต้องการมีเพื่อนใหม่ ๆ และยังมีแรงจูงใจอื่น ๆ อีกหลายด้านที่ผู้วิจัยยังไม่ได้กล่าวถึงในที่นี้ สิ่งเหล่านี้ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาค้นคว้าถึงแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนากีฬาฟุตบอลในระดับสโมสรต่อไป และผลการศึกษายังสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการบริหารและพัฒนาการกีฬานี้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีกระดับประเทศไทย 2009

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีกระดับประเทศไทย 2009 และนำผลไปใช้พัฒนาความสามารถของนักกีฬาฟุตบอลได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พร้อมทั้งเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าและเป็นข้อมูลในการวางแผนงานเพื่อส่งเสริมและพัฒนาวงการกีฬาฟุตบอลต่อไปในอนาคต

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตซอลที่เข้าร่วมแข่งขันไทยแลนด์ฟุตซอลลีก 2009 จำนวน 12 ทีม 248 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการเล่นฟุตซอล

1.1 น้อยกว่า 3 ปี

1.2 3 - 5 ปี

1.3 มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจและมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย การจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

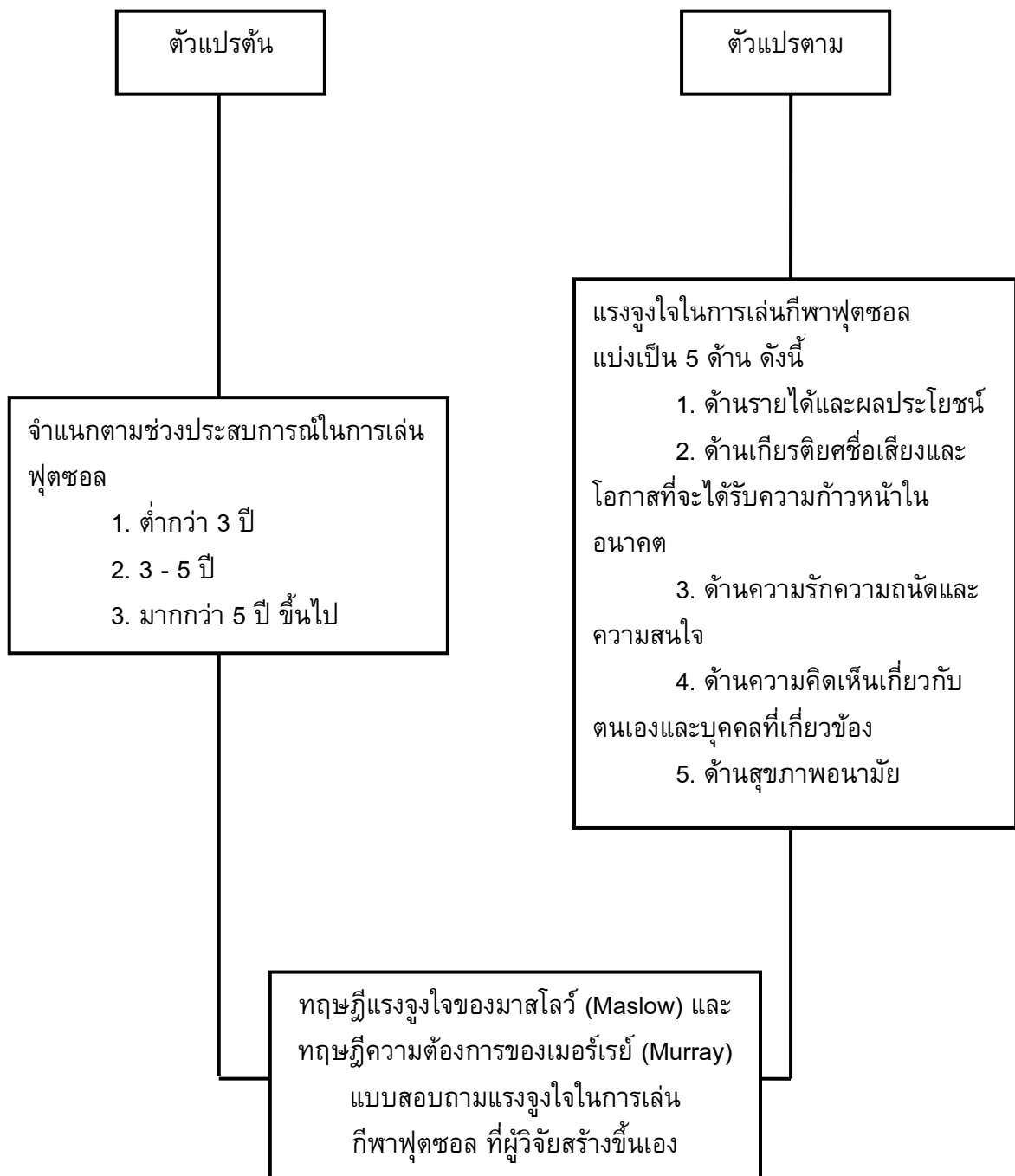
2. แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตซอล หมายถึง ภาวะใด ๆ ก็ตามที่เป็นสิ่งเร้าหรือกระตุ้นให้บุคคลนั้น ๆ เล่นกีฬาฟุตซอล แบ่งออกเป็น 5 ด้านดังนี้ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพอนามัย

3. กีฬาฟุตซอล หมายถึง กีฬาที่มีผู้เล่นฝ่ายละ 5 คน (ผู้รักษาประตู 1 คน ผู้เล่น 4 คน) มีสนามขนาดเดียวกับสนามบาสเกตบอล ใช้ทักษะในการเล่นคล้ายกับกีฬาฟุตบอล คือ ใช้เท้า ศรีษะลำตัว ในการยิงประตู และรับส่งลูก โดยห้ามใช้มือในการเล่นเด็ดขาด ลูกบอลที่ใช้เป็นลูกบอลเบอร์ 3.7 เวลาในการแข่งขันแบ่งออกเป็น 2 ครั้งเวลา ๆ ละ 20 นาที

4. นักกีฬาฟุตซอล หมายถึง นักกีฬาที่มีประสบการณ์การเล่นกีฬาฟุตซอล โดยผ่านการแข่งขันมาแล้วอย่างน้อย 1 รายการ

5. การแข่งขันไทยแลนด์ฟุตซอลลีก หมายถึง การแข่งขันฟุตซอลระดับสโมสร ที่มีทีมเข้าร่วมแข่งขัน 12 สโมสร สำหรับ 12 ทีมที่ได้สิทธิ์เล่นในไทยแลนด์ ฟุตซอลลีก 2009 ประกอบด้วย การท่าเรือแห่งประเทศไทย, ชลบุรี บลูเวฟ, ทีโอที, แคท เทเลคอม, นนทบุรี, สุราษฎร์ธานี ไลท์นิ่ง ชริมพ์, บางกอก เอฟเอส, รัตนบัณฑิต, ม.ศรีปทุม, ราชนาวิ, ไอแอม สปอร์ต และบางกอกกล๊าส

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจหลากหลาย ผู้วิจัยได้จัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ของการศึกษาดังนี้

1. ความหมายของแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. ประเภทของแรงจูงใจ
5. องค์ประกอบที่มีผลต่อแรงจูงใจ
6. รูปแบบของแรงจูงใจ
7. แรงจูงใจในการเล่นกีฬา
8. แรงจูงใจกับการความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
9. ความรู้เกี่ยวกับฟุตบอล
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า
  - 10.1 งานวิจัยต่างประเทศ
  - 10.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายของแรงจูงใจ

อารี พันธุ์มณี (2534 : 95) แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจ ผลักดันให้เกิดพฤติกรรมเพื่อมาทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล แรงจูงใจ จึงเป็นสิ่งจำเป็นเบื้องต้นในการเรียนรู้และเป็นสิ่งที่กำหนดทิศทาง และความเข้มของพฤติกรรมให้เกิดขึ้น

โสภา ชูพิกุลชัย (2529 : 120) แรงจูงใจ หมายถึง สิ่งที่มาเร้าหรือกระตุ้นให้ความต้องการของมนุษย์ได้รับความพอใจและมีผลทำให้พฤติกรรมของมนุษย์บรรลุจุดมุ่งหมาย

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542 : 138 ; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) ได้กล่าวถึงความหมายของแรงจูงใจออกเป็น 2 แนว กล่าวคือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา

แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน คือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์ปฏิบัติ

แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุที่นักกีฬานำขึ้นมาอ้างเพื่อกระทำกิจกรรมใด ๆ ให้สำเร็จหรือเมื่อประสบความสำเร็จแล้ว

จึงสรุปได้ว่า แรงจูงใจ คือ ความต้องการของคน คนนั้นจะพยายามกำหนดทิศทางของพฤติกรรมให้เป็นไปตามความต้องการนั้นๆ แรงจูงใจจึงเป็นตัวกำหนดระดับความตั้งใจของคนให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับทุกคนในอันที่จะทำให้คนแต่ละคนกระทำ หรือไม่กระทำกิจกรรมใดๆ ก็ได้ขึ้นอยู่กับความต้องการของคนๆ นั้น

ความสำคัญของแรงจูงใจ

ในการฝึกซ้อมกีฬา ผู้ฝึกสอนต้องใช้แรงจูงใจ เพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรปฏิบัติ มีดังต่อไปนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ฝึกเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentive) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้น และตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การให้คำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรมีการทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬา หลังจากการฝึกซ้อมทักษะ หรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่างๆ แล้ว และการทดสอบนักกีฬาควรทำอยู่เสมอ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม

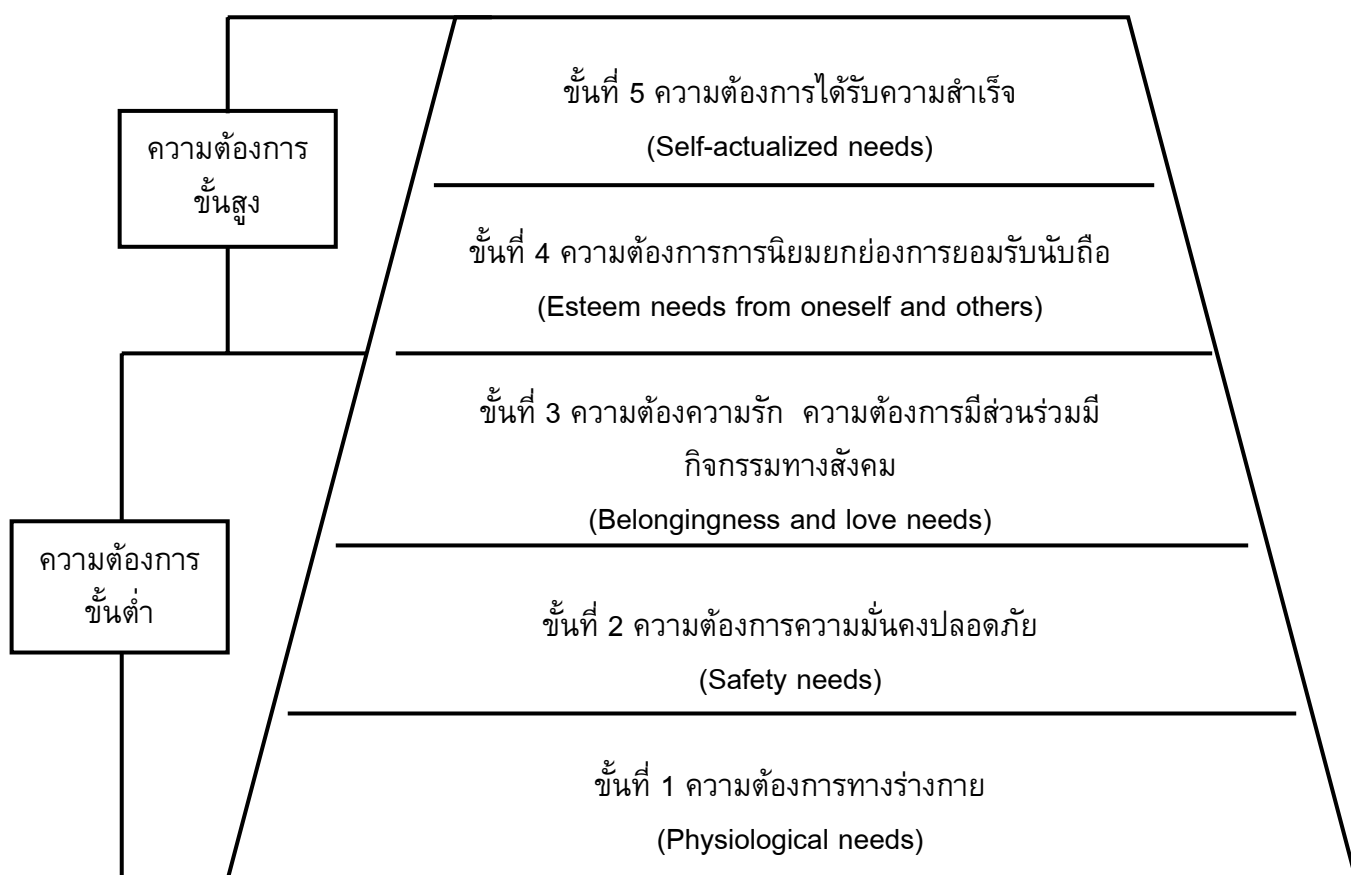
5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรให้นักกีฬาได้ทราบผลการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น (สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 33)

การแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ มีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่เป็นอยู่หรือเผชิญอยู่ ซึ่งแรงจูงใจมาเป็นสาเหตุให้เกิดแรงผลักดันให้แสดงพฤติกรรมนั้นออกมา

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ทฤษฎีแรงจูงใจเกี่ยวกับเรื่องความต้องการของมนุษย์ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายไว้ จึงมีทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจมากมายหลายทฤษฎี ดังนี้

1. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (สจวร์ต โคว์ตระกูล. 2544 : 160 - 161 : อ้างอิงจาก, Maslow Abraham. 1970 : unpagged) เป็นทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีชื่อเสียง ซึ่งนิยมเรียกว่าทฤษฎีความต้องการของมาสโลว์ เป็นทฤษฎีที่กล่าวว่ามนุษย์ทุกคนมีความต้องการไม่สิ้นสุด เมื่อบุคคลได้รับการตอบสนองหรือมีความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้วบุคคลนั้นย่อมแสวงหาความต้องการในสิ่งอื่นต่อไป ไม่มีวันสิ้นสุด ความต้องการของมนุษย์จะเป็นไปในลักษณะตามลำดับขั้น จากต่ำไปหาสูง (Hierarchy of need) คือเมื่อความต้องการขั้นต่ำได้รับการตอบสนองแล้ว ความต้องการในขั้นสูงก็จะตามมา ลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์แบ่งออกเป็น 5 ขั้น คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต อันได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการบำบัดแล้ว ความต้องการของคนยังมีความต้องการทางด้านสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยจากภัยอันตราย ตลอดจนความมั่นคงในการประกอบอาชีพหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความรัก ความต้องการมีส่วนร่วมมีกิจกรรมทางสังคม (Belongingness and love needs) เมื่อความต้องการทั้งสองขั้นที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนอง

บุคคลจะมีความต้องการทางสังคม คือการมีเพื่อนฝูงและความต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ต้องการความรัก ความปรารถนาดี ต้องการที่จะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ความต้องการการนิยมนยกย่องการยอมรับนับถือ (Esteem needs from oneself and others) ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจและสถานภาพในสังคม มีความนับถือตนเอง

5. ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self-actualized needs) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความต้องการที่บุคคลตระหนักถึงศักยภาพแห่งตน จากการใช้โอกาสพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอและมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ความคิดความอ่านให้กว้างขวางออกไป

2. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีอธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งใดที่ได้แตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าทฤษฎีนี้มีความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งที่ตัดสินใจหรือประเมินค่าผลพฤติกรรม ที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือพฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมานั้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (ร.ท.สุรีย์ พันธุ์รักษ์. 2541 ; 16 : อ้างอิงจาก Hilgard. 1968 - 2: 252)

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกายเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกได้ คือ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับของชีวิตก่อน

4. ทฤษฎีการมีเหตุผล (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ จะกระทำพฤติกรรมใดต่างๆ ด้วยความจริงใจและมีความคล้ายคลึงกับความเชื่อมั่นในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย มีความเชื่อว่า บุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผล

5. ทฤษฎีความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา พฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น แต่บางคนอาจมีการแสดงออกถึงความสุขของตนที่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น

6. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิดซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ

6.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือแรงจูงใจให้ร่างกายได้มีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น เพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลดำรงชีวิตต่อไปได้

6.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพอนามัยของตนเอง

6.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้ ประสบการณ์มากขึ้น มีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง การถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (อารี พันธุ์มณี. 2538 : 186)

7. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อารี พันธุ์มณี. 2534 : 89 - 92 ; อ้างอิงจาก Murray.n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากการกระตุ้นจากภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกาย และสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

7.2 ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำตักเตือนหมีน ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามขึ้น เอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

7.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลดโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

7.4 ความต้องการป้องกันตัวเอง (Need for Defense) เป็นความพยายามที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์และการตำหนิติเตียนเพื่อเป็นการป้องกันทางจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

7.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวตนของตัวเอง

7.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7.7 ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อนและพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

7.8 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

7.9 ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินดีกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

7.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

7.11 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากอันตรายต่างๆ

7.12 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นสนใจสนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

7.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

7.14 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่าพร้อมที่จะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

7.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

7.16 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการความปลอดภัยจากอันตราย

7.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

7.18 ความต้องการเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

7.19 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีไว้จนสุดความสามารถ

7.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

จากทฤษฎีที่ผู้วิจัยได้กล่าวมานี้ จัดว่าเป็นทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมของแต่ละบุคคล ทฤษฎีแต่ละทฤษฎีมีแนวคิดที่ต่างกันอย่างสิ้นเชิง การที่จะนำแนวคิดของแต่ละทฤษฎีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต้องมีการศึกษาหลายๆ ทฤษฎี และนำทฤษฎีมาผสมผสานกันเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์เกิดความสมบูรณ์ให้มากที่สุด

ประเภทของแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้แบ่งลักษณะของแรงจูงใจออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 แรงจูงใจฉับพลัน (Aroused Motive) คือแรงจูงใจที่กระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาทันทีทันใด แรงจูงใจสะสม (Motivational Disposition หรือ Latent Motive) คือแรงจูงใจที่มีอยู่แต่ไม่ได้แสดงออกทันที จะค่อย ๆ เก็บสะสมไว้รอการแสดงออกในเวลาใดเวลาหนึ่งต่อ

กลุ่มที่ 2 แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายในตัวของบุคคลผู้นั้น

กลุ่มที่ 3 แรงจูงใจปฐมภูมิ (Primary Motive) คือแรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการที่เห็นพื้นฐานทางร่างกาย เช่น ความหิว, กระจาย แรงจูงใจทุติยภูมิ (Secondary Motive) คือแรงจูงใจที่เป็นผลต่อเนื่องมาจากแรงจูงใจขั้นปฐมภูมิ

(สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. 2541 : 21 - 22) แรงจูงใจภายในและภายนอก (Intrinsic and Extrinsic Motivation) นักจิตวิทยาหลายท่านไม่เห็นด้วยกับทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่อธิบายพฤติกรรมด้วยแรงจูงใจทางสรีระและแรงจูงใจทางจิตวิทยาโดยใช้ทฤษฎีการลดแรงขับ เพราะมีความเชื่อว่า พฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์เกิดจากแรงจูงใจภายใน

แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) คือแรงจูงใจที่ได้รับอิทธิพลมาจากสิ่งเร้าภายนอก

แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่มาจากภายในตัวบุคคล และเป็นแรงขับที่ทำให้บุคคลนั้นแสดงพฤติกรรมโดยไม่หวังรางวัลหรือแรงเสริมภายนอก

จากประเภทของแรงจูงใจที่กล่าวมานั้น แรงจูงใจที่เกิดจากการกระตุ้นให้ทำสิ่งที่ต้องการเป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องส่วนตัว และหน้าที่การงาน

องค์ประกอบของแรงจูงใจ

ชาญชัย โปธิ์คลัง (2532 : 50 - 51) ได้แบ่งประเภทของแรงจูงใจไว้ 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและมีความจำเป็นยิ่งในการดำรงชีวิตได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด หรือความรู้สึกอ่อนไหว

2. แรงจูงใจทั่วไปที่ไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ และเป็นแรงจูงใจที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านร่างกายแรงจูงใจประเภทนี้สำคัญ ได้แก่ ความต้องการที่จะเคลื่อนไหวหรือประกอบกิจกรรมต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็นหรือต้องการมีประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ๆ ความต้องการความรัก ความต้องการความอบอุ่น ต้องการกระทำการต่างๆ ด้วยตนเอง หรือต้องการรับการตอบสนองจากประสาธสัมพันธ์ต่างๆ เป็นต้น

3. แรงจูงใจทางด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ และไม่ใช่เกิดติดตัวมาแต่กำเนิด เกิดขึ้นจากการที่บุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ เช่น ตัวบุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น แรงจูงใจทางด้านสังคมที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ เป็นต้น

จากที่กล่าวมาสรุปได้ คือ แรงจูงใจของแต่ละบุคคลนั้นจะมีองค์ประกอบต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น ธรรมชาติของแต่ละบุคคลหรือสถานการณ์ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อม การที่จะได้รับความสำเร็จจึงจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบต่างๆ ให้เข้าใจ จึงจะสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

รูปแบบของแรงจูงใจ

บุคคลแต่ละคนมีรูปแบบแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ซึ่งนักจิตวิทยาได้แบ่งรูปแบบ แรงจูงใจของมนุษย์ออกเป็นหลายรูปแบบที่สำคัญ มีดังนี้ (พงพันธ์ พงษ์โสภณ 2542 : 140 - 142)

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ (Standard of Excellence) ที่ตนตั้งไว้ บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะไม่ทำงานเพราะหวังรางวัล

แต่ทำเพื่อจะประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. มุ่งหาความสำเร็จ (Hope of Success) และกลัวความล้มเหลว (Fear of Failure)
2. มีความทะเยอทะยานสูง
3. ตั้งเป้าหมายสูง
4. มีความรับผิดชอบในการงานดี
5. มีความอดทนในการทำงาน
6. รู้ความสามารถที่แท้จริงของตนเอง
7. เป็นผู้ที่ทำงานอย่างมีการวางแผน

8. เป็นผู้ที่ตั้งระดับความคาดหวังไว้สูง

2. แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affinitive Motive) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ มักจะเป็นผู้ที่โอบอ้อมอารี เป็นที่รักของเพื่อน มีลักษณะเห็นใจผู้อื่น ซึ่งเมื่อศึกษาจากสภาพครอบครัวแล้วผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์มักจะเป็นครอบครัวที่อบอุ่น บรรยากาศในบ้านปราศจากการแข่งขัน พ่อแม่ไม่มีลักษณะข่มขู่ พี่น้องมีความรักสามัคคีกันดี ผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์จะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. เมื่อทำสิ่งใด เป้าหมายก็เพื่อได้รับการยอมรับจากกลุ่ม
2. ไม่มีความทะเยอทะยาน มีความเกรงใจสูง ไม่กล้าแสดงออก
3. ตั้งเป้าหมายต่ำ
4. หลีกเลี่ยงการโต้แย้งมักจะคล้อยตามผู้อื่น

3. แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) สำหรับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึกว่า ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้อย" เมื่อมีปมด้อยจึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะออกมาในลักษณะการก้าวร้าว
2. มักจะต่อต้านสังคม
3. แสวงหาชื่อเสียง
4. ชอบเสียง ทั้งในด้านของการทำงาน ร่างกาย และอุปสรรคต่างๆ
5. ชอบเป็นผู้นำ

4. แรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว (Aggression Motive) ผู้ที่มีลักษณะแรงจูงใจแบบนี้มักเป็นผู้ที่ได้รับ การเลี้ยงดูแบบเข้มงวดมากเกินไป บางครั้งพ่อแม่อาจจะใช้วิธีการลงโทษที่รุนแรงเกินไป ดังนั้นเด็ก จึงหาทางระบายออกกับผู้อื่น หรืออาจจะเนื่องมาจากการเลียนแบบ บุคคลหรือจากสื่อต่างๆ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่ก้าวร้าว จะมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. ถือความคิดเห็นหรือความสำคัญของตนเป็นใหญ่
2. ชอบทำร้ายผู้อื่น ทั้งการทำร้ายด้วยกายหรือวาจา

5. แรงจูงใจใฝ่พึ่งพา (Dependency Motive) สาเหตุของการมีแรงจูงใจแบบนี้ก็เพราะการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ทะนุถนอมมากเกินไป ไม่เปิดโอกาสให้เด็กได้ช่วยเหลือตนเอง ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่พึ่งพาจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ไม่มั่นใจในตนเอง
2. ไม่กล้าตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ด้วยตนเอง มักจะลังเล
3. ไม่กล้าเสี่ยง
4. ต้องการความช่วยเหลือและกำลังใจจากผู้อื่น

จากรูปแบบของแรงจูงใจที่กล่าวมานั้น แรงจูงใจมีความสำคัญทั้งหมด แต่รูปแบบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจที่สำคัญที่ทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมาเพื่อให้ประสบความสำเร็จทั้งในเรื่องส่วนตัว และหน้าที่การงาน

แรงจูงใจในการเล่นกีฬา

แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเล่นการเตรียมทีมและการฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาการกีฬาก็ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่มีอยู่ในตัวนักกีฬาเองแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำสิ่งนั้น ๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายในตัวเองอยู่แล้ว หน้าที่ของผู้ฝึกสอนกีฬามีเพียงแต่ค้นหาวิธีการที่จะกระตุ้นจากภายนอกเพื่อให้เกิดกำลังแรงขึ้นอีกเท่านั้น การสร้างแรงจูงใจนี้มีความเกี่ยวพันกับความต้องการมากที่สุดความต้องการดังกล่าวนี้เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์ทุกคน ดังนั้นในการฝึกซ้อมกีฬาแต่ละครั้ง หากว่าผู้สอนได้เล็งเห็นถึงความสำคัญเหล่านี้ แล้วนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์จะเป็นพื้นฐานในการฝึกซ้อมกีฬาที่ดี และยังสามารถที่จะสร้างแรงจูงใจในระดับสูงขึ้นไปได้อีกด้วย ในการคัดเลือกตัวนักกีฬา เพื่อให้ได้ตัวนักกีฬาตามลักษณะและคุณลักษณะ และคุณสมบัติของการเป็นนักกีฬาที่แท้จริงนั้น (กฤษฎา จุลชาติ. 2543 : 10)

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534 : 147) ได้กล่าวถึงลักษณะนิสัยของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จไว้ว่านักกีฬาต้องมีความกังวลใจน้อย สมาธิดี เชื่อมมั่นในตนเอง มองผลงานของตนเป็นเรื่องใหญ่ที่สุด มีแรงจูงใจมาก ดังนั้นพลังของแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งที่ผู้ฝึกสอนควรคำนึงเป็นอย่างมาก และเป็นหน้าที่ของผู้ฝึกสอนที่จะต้องหาวิธีการกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาของตน

เทเวศร์ พิริยะพจนท์ (2528 : 147) ได้กล่าวไว้ว่า ต้องคำนึงถึงเพราะนักกีฬาที่มีความปรารถนาที่จะเล่นกีฬาให้ได้ดีขั้นนั้นจะมีแรงจูงใจสูง ซึ่งจะมีผลทำให้นักกีฬาคนนั้นๆ ทำการฝึกซ้อมอย่างตั้งใจ มีวินัยในตนเอง ขยันขันแข็งในการฝึกซ้อม

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541 : 21) ทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬาหรือออกกำลังกาย คำถามนี้มักจะมีคนชอบถามอยู่เสมอๆ และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการกีฬาได้ค้นหาคำตอบ เพื่อให้ทราบว่าทำไมคนเราจึงต้องเล่นกีฬามีแรงจูงใจอะไรที่เป็นสาเหตุให้คนเล่นกีฬา ในที่นี้จะสรุปถึงสาเหตุของคนเริ่มเล่นกีฬา และยังคงเล่นอยู่เสมอ ดังต่อไปนี้

1. แรงจูงใจของคนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพดี เป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณคอเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียด และเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะคนในกลุ่มเล่นกีฬาต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคม เพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียงเงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับของสังคม

1.4 สาเหตุทางทัศนคติ มองเห็นความสำคัญและความจำเป็นของการออกกำลังกาย ที่จะทำให้สุขภาพดีขึ้น มองเห็นถึงประโยชน์และคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. แรงจูงใจของคนที่ยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบความสนุกสนานร่าเริง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภาคภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระชับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สภาพภาพทางสังคมและเศรษฐกิจเอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา หรืออยู่ในครอบครัวที่ชอบเล่นกีฬา และสังคมนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ คือ คนที่เริ่มเล่นกีฬาและคงยังเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬาแล้วนั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมออกมา แรงผลักดันที่ออกมา นั้นจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

แรงจูงใจกับการความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

ดเนีย ยาหอม (2538 : 20 - 22) การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะที่ทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุผลที่สำคัญประการที่ช่วยให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วยเหตุผลเช่นนี้เอง ผู้ฝึกสอนหรือโค้ชทั้งหลายจึงเปิดโอกาสให้นักกีฬาที่ตนเองฝึกซ้อมนั้นได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ได้มีส่วนร่วมในการทดลองความสามารถของตนเอง ได้มีส่วนร่วมในความสนุกสนานทั้งภายในและภายนอกค่ายฝึกซ้อม ตลอดจนมีโอกาสได้เข้าร่วมในการวางแผนการฝึกซ้อมและแข่งขันบ้างเป็นครั้งคราว เป็นต้น

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76 - 77) ได้กล่าวถึงวิธีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้ประสบการณ์แห่งความสำเร็จอย่างทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาได้รับความสำเร็จ ซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น
2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจ ให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเองและเกิดความรู้สึกว่าได้ประสบความสำเร็จ
3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูดและท่าทางและควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนช่วยเหลือทีม เน้นบทบาทความสำคัญของแต่ละทีมที่มีต่อความสำเร็จของทีมและทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายาม มีการประเมิน มีการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายเพียงใด

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาได้ค้นพบสิ่งใหม่ๆ

6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำทลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 51 - 53) ได้กล่าวถึงนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันว่าย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่ทำให้เขาประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึก คือ

1. ความรู้สึกเกิดความภูมิใจในตนเอง (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่ในนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้ตนเองมีขีดความสามารถสูงสุดเท่าที่จะทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกได้เป็น 2 ทาง ด้วยกัน คือ ความรู้สึกอยากที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกอยากที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีมนักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่างๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำ หรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือผูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้อยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจผูกพยาบาทเตือนตนอยู่เสมอทำให้ฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะกู้ชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมานับเป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่อยากจะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่า นักกีฬาบางคนอาจมีความต้องการที่จะยกระดับมาตรฐานของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจ สังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ในตัวแล้วจึงเป็นแรงขับที่ติดอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะความเชื่อมั่นในตนเอง และการค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งจะเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนึ่งเพื่อให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง สูงขึ้นที่สุดขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่ขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจ และเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจชนิดนี้จะเป็นแรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นเตือนให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ให้ตัวเองต้องฝึกหนัก นั่นคือ ความปรารถนาที่อยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคมได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขันละอาจมีมาซึ่งผลตอบแทนอื่นๆ อีก เช่น รางวัลตำแหน่งหน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ สภาพทางสังคมสิ่งแวดล้อม และอื่นๆ แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ความรู้เกี่ยวกับฟุตซอล

ความรู้เกี่ยวกับฟุตซอล

กีฬาฟุตซอลมีต้นกำเนิดมาจากประเทศแคนาดา ในปี พ.ศ.1854 เนื่องจากสภาพอากาศในช่วงฤดูหนาวนั้นหิมะปกคลุมทั่วบริเวณยากแก่การเล่นฟุตบอลในสนามกลางแจ้ง จึงจัดให้มีการเล่นฟุตบอลในร่มขึ้น โดยใช้สนามแข่งขันกีฬาบาสเกตบอลภายในโรงยิม ซึ่งในช่วงเวลานั้นเรียกการเล่นฟุตบอลประเภทนี้ว่า " indoor soccer" หรือ " five a side soccer "

ต่อมาในปี ค.ศ. 1930 ณ กรุงมอนเตวิเดโอ ประเทศอุรุกวัย ฮวน คาร์ลอส เซอเรียนี ได้นำอินดอร์ซอคเกอร์นี้ไปใช้ใน สมาคม YMCA (Young Man's Christian Association) ได้เล่นโดยใช้สนาม บาสเกตบอลในการเล่น แต่มีการเล่นทั้งภายในและภายนอกโรงยิม เพราะที่นั่นไม่ได้มีปัญหา ด้านสภาพภูมิอากาศ อินดอร์ซอคเกอร์ ได้รับความนิยมและมีคนให้ความสนใจเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งปี 1932 โรเจอร์ เกรน ได้บัญญัติกฎที่เป็นมาตรฐานในการควบคุมการแข่งขันขึ้นและได้ใช้กฎและข้อบังคับนี้ใช้จนมาถึงปัจจุบันนี้

กีฬาอินดอร์ซอคเกอร์จากประเทศแคนาดา ได้รับความนิยมแพร่หลายลงมาสู่ประเทศอุรุกวัย ไม่นานก็แพร่หลายและเป็นที่ยอมรับทั่วทั้งทวีปอเมริกาใต้ก่อนที่จะข้ามฝั่งไปสู่ประเทศในทวีปยุโรป และทั่วโลกในที่สุด

ฟุตซอล (Futsal) คือคำที่นานาชาติใช้เรียกกีฬาประเภทนี้โดยมีรากศัพท์มาจากประเทศสเปนหรือโปรตุเกส ที่เรียก Soccer ว่า "FUTbol" หรือ "FUTEbol" และที่ภาษาฝรั่งเศสหรือสเปนเรียก Indoor ว่า "SALa" หรือเมื่อนำมารวมกันเกิดเป็นคำว่า FUTSAL

การแข่งขันฟุตซอลระดับนานาชาติจัดขึ้นครั้งแรกในปี ค.ศ. 1965 ที่อเมริกาใต้และประเทศ

ปารากวัยเป็นทีมที่ชนะเลิศในครั้งนั้นต่อมาก็มีการจัดการแข่งขันอยู่เป็นประจำ แต่ส่วนมากจะเป็นการจัดขึ้นในประเทศแถบอเมริกาใต้

ต่อมาในปี ค.ศ. 1982 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกขึ้นเป็นครั้งแรกที่ เซาเปาโล ประเทศบราซิล ทีมที่ชนะเลิศแก่ทีมบราซิล และได้จัดการแข่งขันอย่างไม่เป็นทางการอีก 2 ครั้ง คือใน ค.ศ. 1958 และ 1988 โดยมีประเทศสเปนและออสเตรเลียเป็นเจ้าภาพการแข่งขันตามลำดับ

ในปี ค.ศ. 1989 สหพันธ์ฟุตบอลนานาชาติได้เข้ามาดูแลและจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกอย่างเป็นทางการขึ้นเป็นครั้งแรก การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกเริ่มจัดขึ้นในปี 1989 ที่ประเทศเนเธอร์แลนด์ มีทีมที่ร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 16 ทีม ซึ่งทีมที่ได้แชมป์คือ ทีมชาติบราซิล ซึ่งชนะเลิศ 2-1 และตำแหน่งดาวยิงสูงสุดคือ Laszlo Zladany ทีมชาติฮังการี ทำได้ 7 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 2 จัดขึ้นที่ฮ่องกงในปี 1992 และบราซิลก็ได้แชมป์สมัยที่ 2 อย่างสวยงาม ด้วยการถล่มสหรัฐอเมริกา 4-1 ส่วนดาวซัลโวคือ Rajabi Shirazi ทำได้ 16 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 3 จัดที่สเปนในปี 1996 ทีมชาติบราซิลก็ยังครองเจ้าสนามโตะเล็กอีกครั้งด้วยการพิชิตสเปนเจ้าภาพ 6-4 ตำแหน่งดาวซัลโวคือ Manoel ทีมชาติบราซิล 14 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 4 กัวเตมาลา 2000 ซึ่งในครั้งนี้นี้ทีมชาติไทยได้ลงสังเวียนระดับโลกเป็นครั้งแรก ถึงแม้ว่าจะแพ้ทั้ง 3 นัดแต่ก็เป็นการชิมลางในระดับโลกได้เป็นอย่างดีและสเปนก็ครองแชมป์เก่าก็กลับมาทวงแค้นด้วยการเอาชนะบราซิล 4-3 คว่าแชมป์ไปครองอย่างพลิกความคาดหมาย ดาวซัลโว Manoel Tobias ทีมชาติบราซิล 19 ประตู

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 5 ไทยเป 2004 ทีมชาติไทยก็ยังมีโอกาสมาโชว์ฝีมืออีกครั้ง และครั้งนี้ยังเก็บได้ 3 แต้ม ด้วยการชนะออสเตรเลีย 3-2 ส่วนแชมป์ตกเป็นของสเปนซึ่งเอาชนะอิตาลี 2-1

การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 6 จะจัดขึ้นที่ประเทศบราซิล 2008 ทีมชาติไทยก็ได้เป็นหนึ่งในตัวแทนจากทวีปเอเชียได้เข้าแข่งขันในครั้งนี้อย่าง (วิกิพีเดีย. 2551 : Online)

ประเทศไทยได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นครั้งแรกในปี พ.ศ. 2540 ด้วยความร่วมมือจากหลายๆ ฝ่ายที่ช่วยกันผลักดันกีฬาชนิดนี้ให้ได้รับความนิยมมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ กรุงเทพมหานคร การกีฬาแห่งประเทศไทย และ เดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด ร่วมกันจัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ในรายการ “STAR IN DOOR SOCCER 1997” เมื่อวันที่ 12 - 21 กรกฎาคม 2540 ณ เดอะมอลล์ บางกะปิ โดยมี 12 ทีมสมัครชั้นนำจากไทยแลนด์ลีกเข้าร่วมการแข่งขัน และทีมการทำเรือแห่งประเทศไทยชนะเลิศ

ในปีต่อมาได้จัดการแข่งขันฟุตบอล 5 คน ขึ้นอีกเป็นครั้งที่ 2 ในครั้งนี้ “ทีมกรุงเทพมหานคร” ชนะแชมป์เก่าการทำเรือแห่งประเทศไทย

ปี พ.ศ. 2543 ได้มีการจัดการแข่งขันฟุตบอลขึ้นเป็นครั้งที่ 3 โดยมีการแข่งขันรอบคัดเลือกในแต่ละภาคเพื่อนำทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศมาแข่งขันกับทีมสโมสรชั้นนำจากไทยลีก ในการแข่งขันฟุตบอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ซึ่งจากความสำเร็จในการแข่งขันครั้งนี้ทำให้กีฬาฟุตบอลเป็นที่นิยมมากยิ่งขึ้น ต่อมาประเทศไทยได้มีโอกาสเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเซีย และจากการแข่งขันดังกล่าวทำให้ประเทศไทยได้อันดับสามและได้สิทธิ์เดินทางไปแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลกรอบสุดท้าย ระหว่างวันที่ 18 พฤศจิกายน ถึง 3 ธันวาคม 2543 ณ ประเทศกัวเตมาลา ในปัจจุบันฟุตบอล (FUTSAL) เป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมและสนใจจากทุกเพศทุกวัย เนื่องจากเป็นเกมกีฬาที่ตื่นเต้น สนุกสนานในทุกๆ นาทีของการแข่งขัน และสามารถเล่นได้ตลอดปี ทุกสภาพอากาศทำให้ ฟุตบอล (FUTSAL) กลายเป็นกีฬายอดนิยมรับสหัสวรรษใหม่นี้ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2548 : ออนไลน์)

การแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทย

การจัดการแข่งขันฟุตบอลในประเทศไทยครั้งแรกเริ่มจัดการแข่งขันอย่างเป็นทางการเมื่อประมาณปี พ.ศ. 2535 - 2536 ซึ่งจัดโดยความร่วมมือระหว่างสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ กับบริษัทวิบอค โดยนำทีมสโมสรฟุตบอลระดับถ้วยพระราชทานประเภท ก ซึ่งเป็นทีมระดับสูงสุดขณะนั้นเชิญเข้าร่วมการแข่งขัน จากนั้นมาประมาณ พ.ศ. 2540 บริษัทเดอะมอลล์ กรุ๊ป จำกัด ได้เริ่มเข้ามาดำเนินการจัดการแข่งขันร่วมกับสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยฯ โดยใช้ชื่อว่า

“Bangkok Star Indoor Soccer”

ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2540 ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2541 ทีมกรุงเทพมหานคร ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2542 ได้เปลี่ยนมาเชิญทีมจากมหาวิทยาลัยต่างๆ เข้าร่วมทำการแข่งขัน ทีมชนะเลิศได้แก่ ทีมมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ครั้งที่ 4 ปี พ.ศ. 2543 มีการเปลี่ยนแปลงชื่อการแข่งขันใหม่ว่า “อัมสเตอร์ดัมฟุตบอลชิงแชมป์ประเทศไทย” และทีมทหารอากาศ ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

ครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2544 ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

ครั้งที่ 6 ปี พ.ศ. 2545 ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทย ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

ครั้งที่ 7 ปี พ.ศ. 2546 ทีมราชนาวิสโมสร ได้ตำแหน่งชนะเลิศ

ในปี พ.ศ. 2547 - 2549 การจัดการแข่งขันชิงแชมป์ประเทศไทยดังกล่าวได้หยุดชะงักลงเนื่องจากขาดการสนับสนุนด้านงบประมาณ แต่ในปี พ.ศ. 2549 สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทยได้ทำการจัดการแข่งขันฟุตบอลไทยลีกขึ้นครั้งแรกของประเทศไทย โดยมีทีมเข้าร่วมการแข่งขัน 10 ทีม โดยทำการแข่งขันแบบเหย้า - เยือน ทีมที่สามารถคว้าแชมป์ ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2549 ได้แก่ทีมจังหวัดชลบุรี และครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2550 ทีมการทำเรือแห่งประเทศไทยสามารถคว้ามาครอบได้

การแข่งขันฟุตบอลในระดับเยาวชนของประเทศไทย การจัดการแข่งขันในระดับนี้ได้มีการจัดการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ชื่อการจัดการแข่งขันนี้ว่า คิวิกูเนียร์ฟุตบอลไทยแลนด์แชมป์

เป็ยนชีพ ซึ่งจัดการแข่งขันมาตั้งแต่ปี 2543 โดยมีการเล่นในรอบคัดเลือกจากโรงเรียนต่างๆ ทุกภูมิภาค และนำทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศเข้ามาเล่นในรอบสุดท้ายในปี พ.ศ. 2544 ร่วมกับโรงเรียนในกรุงเทพมหานครรวมทั้งหมด 24 ทีม และยังคงมีการจัดการแข่งขันถึงปัจจุบัน โดยทีมที่ได้ครองตำแหน่งชนะเลิศในปีต่างๆ ดังนี้

ครั้งที่ 1 ปี พ.ศ. 2544 ทีมโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียน

ครั้งที่ 2 ปี พ.ศ. 2545 ทีมโรงเรียนปทุมคงคา

ครั้งที่ 3 ปี พ.ศ. 2546 ทีมลานสัทธิศึกษา

ครั้งที่ 4 ปี พ.ศ. 2547 ทีมจังหวัดชลบุรี (การจัดการแข่งขันในครั้งนี้นำทีมชนะเลิศจากตัวแทนโรงเรียนส่วนภูมิภาคเป็นตัวแทนจังหวัด)

ครั้งที่ 5 ปี พ.ศ. 2548 ทีมโรงเรียนวัดสุทธิวราราม

ครั้งที่ 6 ปี พ.ศ. 2549 ทีมโรงเรียนสารวิทยา

ครั้งที่ 7 ปี พ.ศ. 2550 ทีมปทุมคงคา (ในการแข่งขันครั้งที่ 7 ได้มีการเปลี่ยนชื่อการแข่งขันโดยใช้ชื่อว่า “เจแปน ฟุตซอลไทยแลนด์แชมเปียนชิพ”)

ครั้งที่ 8 ปี พ.ศ. 2551 การจัดการแข่งขันในรอบคัดเลือกกันอยู่ในส่วนของภูมิภาคและจะทำการแข่งขันรอบสุดท้าย ในเดือนธันวาคม และทีมที่ได้ตำแหน่งชนะเลิศในครั้งนี้นำทีมชนะเลิศจากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย

การแข่งขันฟุตซอลในปัจจุบันถือได้ว่าการจัดการแข่งขันกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากสามารถจัดการแข่งขันได้ง่าย จึงทำให้กีฬาฟุตซอลเป็นกีฬาที่มีการพัฒนาขึ้นมาค่อนข้างจะเร็ว และงบประมาณในการทำทีมไม่มากนักเหมือนกับฟุตบอล สนามที่ใช้ในการแข่งขันก็สามารถหาเล่นได้ง่าย เนื่องจากขนาดของสนามมีขนาดเล็กกว่าฟุตบอล และจากการพัฒนาดังกล่าวทีมฟุตซอลของไทย ก็สามารถรั้งอันดับที่ 2 จากการชิงแชมป์เอเชีย ที่ประเทศไทยเป็นเจ้าภาพ และสามารถคว้าสิทธิ์ในการเข้าไปเล่นในรอบสุดท้ายที่ประเทศบราซิลที่จะเป็นเจ้าภาพเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันในเดือนกันยายน ปี ค.ศ. 2008 และประเทศยังได้เสนอตัวเป็นขอเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันชิงแชมป์โลกครั้งที่ 7 ในปี ค.ศ. 2012 และเราคนไทยทุกคน หวังว่าการจัดการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์ครั้งที่ 7 จะเกิดขึ้นที่ประเทศไทยของเราในปี ค.ศ. 2012

ประโยชน์ของการเล่นกีฬาฟุตซอล

กองพัฒนาการบุคคลกรกีฬา (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2548 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของประโยชน์ในการเล่นกีฬาฟุตซอล ไว้หลายด้าน ซึ่งทั้งตัวผู้เล่น สังคม และประเทศชาติ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อผู้เล่น แยกเป็น 4 ส่วน คือ

ด้านร่างกาย

- ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว ซึ่งนำไปสู่ทักษะการเคลื่อนไหวในการเล่นกีฬา
- ทำให้กล้ามเนื้อแข็งแรงและอดทน

- ทำให้ระบบหายใจและระบบหมุนเวียนโลหิตดีขึ้น
- ทำให้อวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายมีการทำงานสัมพันธ์กัน
- ทำให้ร่างกายมีการทรงตัวที่ดี
- ทำให้การขับถ่ายและการรักษาอุณหภูมิของร่างกายดีขึ้น
- ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหว เคลื่อนที่ได้อย่างรวดเร็วและว่องไว
- ทำให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี สง่างาม

ด้านจิตใจ

- ทำให้จิตใจสบาย อารมณ์แจ่มใส สดชื่น
- ทำให้ผ่อนคลายความตึงเครียดทางอารมณ์
- ทำให้รู้จักอดทนและอดกลั้นกับสิ่งที่มากระทบ
- ทำให้รู้จักเป็นผู้ให้และเสียสละ
- ทำให้มีสมาธิ จิตใจแข็งแกร่งขึ้น
- ทำให้เป็นผู้ที่มีน้ำใจ เคารพและยอมรับกฎกติกา
- ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเอง เคารพตนเอง และผู้อื่น

ด้านสติปัญญา

- ทำให้เกิดความเป็นผู้ที่มีความคิดริเริ่ม
- ทำให้รู้จักคิดและคาดคะเนล่วงหน้า
- ทำให้รู้จักวิเคราะห์สถานการณ์อย่างมีเหตุผล
- ทำให้กล้าที่จะแสดงออกทางความคิดและทางกาย
- ทำให้รู้จักแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า ด้วยไหวพริบ
- ทำให้เกิดความรู้ใน กฎกติกา ระเบียบวินัย ยุทธวิธี และระบบการแข่งขัน

ด้านทัศนคติคุณธรรมและจริยธรรม

- ทำให้รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น
- ทำให้รู้จักรักและเคารพในความยุติธรรม
- ทำให้รู้จักปฏิบัติตนเองตามขอบเขตอันเหมาะสมถูกต้อง
- ทำให้รู้จักมองคนและสิ่งอื่นๆ ในแง่ดี
- ทำให้รู้จักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาฟุตบอลเป็นอย่างดี
- ทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อ การรู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักการให้อภัย

2. ประโยชน์ด้านสังคม

- ทำให้รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นและหมู่คณะ
- ทำให้รู้จักและยอมรับในสังคม
- ทำให้รู้จักเคารพกฎระเบียบของสังคม และมีวินัย
- ทำให้เกิดความเสมอภาคขึ้นในสังคม
- ทำให้รู้จักการเป็นผู้นำ และผู้ตามที่ดี

- ทำให้เป็นผู้ที่มีมารยาทที่ดีทางสังคม
- ทำให้ไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม
- รู้จักทำตัวเป็นตัวอย่างที่ดีแก่เยาวชนและบุคคลทั่วไป

3. ประโยชน์ด้านอื่นๆ

- สามารถสร้างชื่อเสียง เกียรติยศให้กับตนเองและวงศ์ตระกูล รวมทั้งสถาบันบ้านเกิดและประเทศชาติ
- ทำให้เกิดการสร้างงาน และอาชีพให้แก่ตนเอง และผู้อื่นที่เกี่ยวข้องกับกีฬา สื่อมวลชน องค์กรธุรกิจ เป็นต้น
- ทำให้สถานที่ หรือ ท้องถิ่นที่จัดการแข่งขันเป็นที่รู้จักและเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจ
- เป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดมิตรภาพและความสัมพันธ์อันดี ระหว่าง บุคคล องค์กร ทั้งภายในและระหว่างประเทศ

ผลงานของทีมฟุตบอลทีมชาติไทย ในระดับนานาชาติ (สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย. 2552 : ออนไลน์)

ปี 2543

- อันดับที่ 3 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 2 (ฟุตบอลโลกรอบคัดเลือก) ที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 5 -12 พฤษภาคม 2543 โดยทีมฟุตบอลชาติไทย ได้ผ่านเข้าแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก ที่ประเทศกัวเตมาลา ในฐานะทีมอันดับที่ 3 ของทวีปเอเชีย

ปี 2544

- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ 1 ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 7 - 10 มิถุนายน 2544
- อันดับ 5 การแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ 3 ที่กรุงเตหะราน ประเทศอิหร่าน ระหว่างวันที่ 14 - 20 กรกฎาคม 2544
- ชนะเลิศ Bowl Final การแข่งขันฟุตบอล Tiger 5S ที่ประเทศสิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 24 พฤศจิกายน ถึง 2 ธันวาคม 2544

ปี 2545

- อันดับ 3 การแข่งขันชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ 4 ที่กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ระหว่างวันที่ 22 - 30 ตุลาคม 2545

ปี 2546

- รองชนะเลิศ Plate Final การแข่งขันฟุตบอล KL World 5S ที่กรุงกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 3 - 8 มิถุนายน 2546
- ชนะเลิศ การแข่งขันชิงแชมป์อาเซียนครั้งที่ 2 ที่เมืองกวางตัน รัฐปาหัง ประเทศมาเลเซีย ระหว่างวันที่ 1 - 6 กรกฎาคม 2546
- อันดับที่ 3 การแข่งขันฟุตบอล ชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ 5 ที่กรุงเตหะราน ประเทศอิหร่าน

ระหว่างวันที่ 27 กรกฎาคม ถึง 5 สิงหาคม 2546

- อันดับที่ 3 การแข่งขันฟุตซอล Thailand 5s ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ระหว่างวันที่

20 - 26 พฤศจิกายน 2546

ปี 2547

- อันดับที่ 3 การแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์เอเชียครั้งที่ 6 ที่ประเทศมาเก๊า ระหว่างวันที่

16 - 25 เมษายน 2547 โดยทีมชาติไทยได้ผ่านเข้าแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกเป็นครั้งที่ 2 ติดต่อกัน

- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตซอล Thailand 5s ที่กรุงเทพมหานคร ระหว่างวันที่ 12 - 16

พฤศจิกายน 2547

- อันดับที่ 3 การแข่งขัน Pre World Cup 2006 ที่ประเทศบราซิล ทีมชาติไทยชนะ ทีมชาติอาร์เจนติน่า 3-2

- เข้าแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์โลกครั้งที่ 5 ที่ประเทศไต้หวัน ระหว่างวันที่ 21 พฤศจิกายน ถึง 3 ธันวาคม 2547

ปี 2548

- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์อาเซียน ครั้งที่ 3 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ระหว่างวันที่ 2 - 7 พฤษภาคม 2548

- อันดับที่ 5 ของการแข่งขันชิงแชมป์ ครั้งที่ 7 ที่ประเทศเวียดนาม ระหว่างวันที่ 22 - 31

พฤษภาคม 2548

- รองชนะเลิศการแข่งขันฟุตซอลเอเชียนอินดอร์เกมส์ ครั้งที่ 1 ที่ประเทศไทย

ปี 2549

- รองชนะเลิศ การแข่งขัน The Macau Mel co Fives 2006 ที่มาเก๊า ประเทศจีน ระหว่าง

วันที่ 10 - 12 กุมภาพันธ์ 2549

- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์อาเซียน ครั้งที่ 4 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ระหว่างวันที่ 2 - 7 พฤษภาคม 2549

- อันดับที่ 5 ของการแข่งขันชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 8 ที่ประเทศอุซเบกิสถาน ระหว่างวันที่

21 - 27 พฤษภาคม 2549

ปี 2550

- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตซอลชิงแชมป์อาเซียน ครั้งที่ 5 ที่กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

ระหว่างวันที่ 26 - 31 มีนาคม 2550 เป็นการครองแชมป์สมัยที่ 5 ติดต่อกัน โดยในรอบชิงชนะเลิศ สามารถเอาชนะทีมชาติออสเตรเลีย 7-1

- อันดับที่ 5 การแข่งขันชิงแชมป์เอเชีย ครั้งที่ 9 ที่ประเทศญี่ปุ่น

- อันดับที่ 6 ของโลก

- รองชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลเอเชียอินดอร์เกมส์ 2007 ที่มาเก๊า
- ชนะเลิศการแข่งขันฟุตบอลซีเกมส์ ที่ประเทศไทย ปี 2551

- รองชนะเลิศ การแข่งขัน AFC ฟุตบอลชิงแชมป์เอเชีย 2008
- แชมป์ AFF FUTSAL CHAMPIONSHIP 2008
- รองแชมป์การแข่งขันฟุตบอล ไทยแลนด์ ไฟว์ 2008

กติกาฟุตบอล

กติกาข้อ 1 สนามแข่งขัน (The Pitch) ขนาดสนาม (Dimension) สนามแข่งขันต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ความยาวของเส้นข้างต้องยาวกว่าความยาวของเส้นประตู

ความยาว	ต่ำสุด	25 เมตร	สูงสุด	42 เมตร
ความกว้าง	ต่ำสุด	15 เมตร	สูงสุด	25 เมตร

การแข่งขันระหว่างชาติ (International Matches)

ความยาว	ต่ำสุด	38 เมตร	สูงสุด	42 เมตร
ความกว้าง	ต่ำสุด	18 เมตร	สูงสุด	22 เมตร

กติกาข้อ 2 ลูกบอล (The Ball) คุณลักษณะและหน่วยการวัด (Qualities and Measurements) ลูกบอลต้อง เป็นทรงกลม ทำด้วยหนัง หรือวัสดุอื่น ๆ ที่เหมาะสม เส้นรอบวงไม่น้อยกว่า 62 เซนติเมตร และไม่เกินกว่า 64 เซนติเมตร ขณะเริ่มการแข่งขันลูกบอลต้องมีน้ำหนักไม่น้อยกว่า 400 กรัม และไม่มากกว่า 440 กรัม ความดันลมของลูกบอล 0.4 - 0.6 ระดับบรรยากาศ (400 - 600 กรัมต่อตารางเซนติเมตร) ที่ระดับน้ำทะเล

กติกาข้อ 3 จำนวนผู้เล่น (The Number of Players) ผู้เล่น (Players) ในการแข่งขันจะมีผู้เล่นสองทีม แต่ละทีมต้องมีผู้เล่นในสนามไม่เกิน 5 คน และต้องมีผู้เล่นคนหนึ่งเป็นผู้รักษาประตูอนุญาตให้มีผู้เล่นสำรองไม่เกิน 7 คน

กติกาข้อ 4 อุปกรณ์ของผู้เล่น (The Player's Equipment) ความปลอดภัย (Safety) ผู้เล่นต้องไม่ใช้อุปกรณ์หรือสวมใส่สิ่งใดที่เป็นอันตรายต่อตนเอง และผู้เล่นอื่น รวมถึงเครื่องประดับต่างๆ ทุกชนิด

กติกาข้อ 5 ผู้ตัดสิน (The Referee) อำนาจหน้าที่ของผู้ตัดสิน (The Authority of the Referee) การแข่งขันแต่ละครั้งจะถูกควบคุมโดยผู้ตัดสิน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งให้มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ตามที่กติกาแข่งขันกำหนดไว้ นับตั้งแต่ได้ก้าวเข้าสู่สถานที่ตั้งของสนามแข่งขัน และจะสิ้นสุดเมื่อได้ออกจากสนามที่ตั้งนั้นไป

กติกาข้อ 6 ผู้ตัดสินที่ 2 (The Second Referee) ให้ปฏิบัติหน้าที่ด้านตรงข้ามของสนามแข่งขันกับผู้ตัดสิน เขาได้รับอนุญาตให้ชนกหวัดได้ ผู้ตัดสินที่ 2 จะช่วยเหลือผู้ตัดสินในการควบคุมการแข่งขันให้เป็นไปตามกติกการแข่งขัน

กติกาข้อที่ 7 ผู้รักษาเวลาและผู้ตัดสินที่ 3 (The Timekeeper and The Third Referee) ต้องได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่นั่งอยู่ด้านนอกสนามที่เส้นแบ่งแดนด้านเดียวกับเขตเปลี่ยนตัว ผู้รักษาเวลาและผู้ตัดสินที่ 3 จะใช้นาฬิกาจับเวลาที่เหมาะสม และจำเป็นต้องมีอุปกรณ์ที่แสดงให้เห็นการกระทำผิดกติการวม ซึ่งทางสมาคมและสโมสรที่เป็นเจ้าของสนามจัดเตรียมไว้ให้ก่อนเริ่มการแข่งขัน

กติกาข้อ 8 ระยะเวลาของการแข่งขัน (The Duration of The Match) การแข่งขันแบ่งระยะเวลาออกเป็น 2 ครั้ง ครั้งละ 20 นาทีเท่ากัน การรักษาเวลาเป็นหน้าที่ของผู้รักษาเวลา ซึ่งมีหน้าที่ตามที่ได้กำหนดไว้ในกติกาข้อ 7 ระยะเวลาของการแข่งขันแต่ละครั้งอาจมีการเพิ่มเวลาเพื่อการเตะโทษ ณ จุดโทษ

เวลานอก (Time-Out) ทั้งสองทีมมีสิทธิ์ขอเวลานอก เป็นระยะเวลา 1 นาที ได้ในแต่ละครั้ง เวลา ภายใต้เงื่อนไขต่อไปนี้

การพักครึ่งเวลา (Half-time Interval) ต้องไม่เกิน 15 นาที

กติกาข้อ 9 การเริ่มเล่นและการเริ่มเล่นใหม่ (The Start and Restart of Play) การเตรียมการเบื้องต้น (Preliminaries) การเลือกแดนกระทำโดยการเสี่ยงด้วยเหรียญ ทีมที่ชนะการเสี่ยงจะเป็นผู้เลือกประตูในการรุกในครึ่งเวลาแรกของการแข่งขันอีกทีมจะเป็นฝ่ายเตะเริ่มเล่น เพื่อเริ่มต้นการแข่งขันทีมที่ชนะการเสี่ยงจะทำการเตะเริ่มเล่นในครึ่งเวลาหลังของกาแข่งขัน ทั้งสองจะเปลี่ยนแดนกันในครึ่งเวลาหลังช่วงการแข่งขันและทำการรุกประตูฝ่ายตรงข้าม

กติกาข้อ 10 ลูกบอลอยู่ในและนอกการเล่น (The Ball In and Out of Play) ลูกบอลอยู่ในการเล่น (Ball in Play) ลูกบอลอยู่ในการเล่นอยู่ตลอดเวลา นับจากการเล่นจนกระทั่งการแข่งขันสิ้นสุดลง รวมทั้งเมื่อ

1. ลูกบอลกระดอนจากเสาหรือคานประตูเข้ามาในสนามแข่งขัน
2. การเตะเข้าเล่นจะนำลูกบอลมาวาง ณ จุดที่ใกล้เส้นข้างและเส้นสมมติที่ขนานกับเส้น

ประตู ภายใต้ตำแหน่งเมื่อลูกบอลกระทบเพดาน

ลูกบอลอยู่นอกการเล่น (Ball out of Play) ลูกบอลอยู่นอกการเล่นเมื่อ

1. ลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูหรือเส้นข้างไม่ว่าบนพื้นหรือในอากาศ
2. ผู้ตัดสินสั่งหยุดการเล่น
3. ลูกบอลกระทบหลังคา

กติกาข้อ 11 การนับประตู (The Method of Scoring) การทำประตู (Goal Scored) จะถือว่าได้ประตู เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูระหว่างเสาประตูภายใต้คานประตู ภายใต้เงื่อนไขว่าต้องไม่มีการทำผิดกติกาการแข่งขันเกิดขึ้นโดยทีมที่ทำประตู

ข้อยกเว้น ผู้รักษาประตูและผู้เล่นฝ่ายรุกไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการใช้มือและแขน

ทีมชนะ (Winning Team) ทีมที่ทำประตูได้มากกว่าในการแข่งขันจะเป็นฝ่ายชนะ (Winner) ถ้าทั้งสองทีมทำประตูได้เท่ากันหรือทำประตูกันไม่ได้ การแข่งขันครั้งนี้จะถือว่า เสมอกัน (Draw)

ระเบียบการแข่งขัน (Competition Rules) สำหรับการแข่งขันที่จบลงโดยผลเสมอกัน
 ระเบียบการแข่งขันอาจจะกำหนดรายละเอียดซึ่งเกี่ยวข้องกับการต่อเวลาพิเศษหรือการดำเนินการ
 อื่นๆ เพื่อหาทีมที่ชนะในการแข่งขันครั้งนั้น

กติกาข้อ 12 การเล่นที่ผิดกติกาและประพฤติผิด (Fouls and Misconduct) การกระทำที่ผิด
 กติกาและเสียมารยาทจะถูกลงโทษดังนี้

โทษโดยตรง (Direct Free Kick) ถ้าผู้เล่นกระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 6 ข้อ
 ต่อไปนี้ โดยผู้ตัดสินพิจารณาเห็นว่าขาดความระมัดระวัง ไม่ไตร่ตรองยังคิดหรือใช้กำลังแรงเกินกว่า
 เหตุ จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษโดยตรง ได้แก่

1. เตะ (Kick) หรือพยายามเตะคู่ต่อสู้
2. ขัดขา (Trips) หรือพยายามขัดขาคู่ต่อสู้
3. กระโดด (Jump) เข้าใส่คู่ต่อสู้
4. ชน (Charges) คู่ต่อสู้ รวมถึงการชนด้วยไหล่
5. ทำร้าย (Strikes) หรือพยายามทำร้ายคู่ต่อสู้
6. ผลัก (Pushes) คู่ต่อสู้

ถ้าผู้เล่นกระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดใน 4 ข้อต่อไปนี้ จะให้ฝ่ายตรงข้ามได้เตะโทษ
 โดยตรงเช่นกัน ได้แก่

1. ดึง (Holds) คู่ต่อสู้
2. ถ่มน้ำลาย (Spits) ใส่คู่ต่อสู้
3. การพุ่งตัว (Slides) ในสภาวะที่พยายามจะเล่นลูกบอล ในขณะที่ผู้เล่นฝ่ายตรงข้ามกำลัง
 เล่นลูกบอลหรือพยายามเล่นลูกบอลโดยคู่ต่อสู้ (Sliding Tackle)

ยกเว้น ผู้รักษาประตูสามารถสไลด์ในเขตโทษของตนเองเพื่อป้องกันประตูได้

4. เล่นลูกด้วยมือโดยเจตนา

ยกเว้น ผู้รักษาประตูที่อยู่ในเขตโทษของตนเอง

การกระทำผิดที่ต้องถูกให้ออก (Sending off Offences) ผู้เล่นต้องถูกให้ออกและแสดง
 ใบแดง ถ้ากระทำผิดตามความผิดข้อหนึ่งข้อใดต่อไปนี้

1. กระทำผิดกติกาการเล่นอย่างรุนแรง (Serious Foul Play)
2. ประพฤติผิดกติกาอย่างร้ายแรง (Violent Conduct)
3. ถ่มน้ำลายใส่คู่ต่อสู้และบุคคลอื่นๆ (Spits at an Opponent or any Other Person)
4. ป้องกันฝ่ายตรงข้ามในการได้ประตูหรือทำให้เสียโอกาสในการทำประตูได้อย่างชัดเจน
 โดยเจตนาเล่นลูกบอลด้วยมือ (กรณีนี้ไม่รวมถึงผู้รักษาประตูที่อยู่ในเขตโทษของตนเอง)

5. ป้องกันโอกาสในการทำประตูได้อย่างชัดเจนของฝ่ายตรงข้ามที่กำลังเคลื่อนที่มุ่งตรงไป
 ยังหน้าประตูของฝ่ายตนโดยการกระทำผิดกติกา ต้องถูกลงโทษเป็นโทษโดยตรงหรือเตะโทษ ณ จุด
 โทษ

6. กระทำผิดซ้ำซาก (Uses Offensive) ใช้วาจาเหยียดหยามหยาบคาย (Insulting or Abusive Language) หรือแสดงท่าทางไม่เหมาะสม

7. ได้รับความคาดโทษเป็นครั้งที่สองในการแข่งขันครั้งเดียวกัน (Receives a Second Caution in the Same Match)

กติกาข้อ 13 การเตะโทษ (Free Kick) ประเภทของการเตะโทษ (Type of Free Kick)

การเตะโทษมีทั้งโทษโดยตรง (Direct) และโทษโดยอ้อม (Indirect) ในการเตะโทษโดยตรงและโดยอ้อม ในขณะที่เตะลูกบอลต้องตั้งวางนิ่งอยู่กับที่ เมื่อมีการเตะเกิดขึ้น ผู้เตะต้องไม่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งที่สอง ก่อนที่จะถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่นก่อน

การเตะโทษโดยตรง (The Direct Free Kick) ถ้าเตะโทษโดยตรงที่เดียวเข้าประตูของฝ่ายตรงข้ามจะถือว่าเป็นประตู

การเตะโทษโดยอ้อม (The Indirect Free Kick) จะเป็นประตูเมื่อลูกบอลได้ถูกสัมผัสโดยผู้เล่นอื่น ๆ ก่อนที่จะเข้าประตู

กติกาข้อ 14 การทำผิดกติการวม (Accumulated Fouls) จะลงโทษด้วยโทษโดยตรงตามกติกาข้อ 12 การกระทำผิดกติการวม 5 ครั้งแรกของแต่ละทีมในแต่ละครึ่งเวลา จะต้องจดบันทึกในสรุปผลการแข่งขัน ตำแหน่งของการเตะโทษ (Position of Free Kick) สำหรับการกระทำผิดกติการวม 5 ครั้งแรกของแต่ละทีมในแต่ละครึ่งเวลาของการแข่งขัน จะถูกจดบันทึกไว้

กติกาข้อ 15 การเตะโทษ ณ จุดโทษ (The Penalty Kick)

การเตะโทษ ณ จุดโทษ จะลงโทษแก่ทีมที่กระทำความผิดที่เป็นโทษโดยตรง ซึ่งการกระทำผิดภายในเขตโทษของตนเองและขณะที่ลูกบอลอยู่ในการเล่น สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะโทษ ณ จุดโทษ อนุญาตให้ชดเชยเวลาสำหรับการเตะโทษ ณ จุดโทษ เมื่อหมดเวลาการแข่งขันของแต่ละครึ่ง หรือเมื่อหมดเวลาของการต่อเวลาพิเศษ

กติกาข้อ 16 การเตะเข้าเล่น (Kick In)

การเตะเข้าเล่นเป็นวิธีการอย่างหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะเข้าเล่น

การเตะเข้าเล่น (A Kick in Awarded)

1. เมื่อลูกบอลผ่านเส้นข้างออกไปทั้งลูกไม่ว่าจะบนพื้นหรือในอากาศ หรือกระทบหลังคา
2. จากจุดที่ซึ่งลูกบอลตัดผ่านออกเส้นข้างไป
3. ให้ฝ่ายตรงข้ามกับผู้เล่นที่สัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย

ตำแหน่งของลูกบอลและผู้เล่น (Position of the Ball and the Players)

1. ลูกบอลจะต้องวางนิ่งอยู่บนเส้นข้าง
2. การเตะเข้าเล่นเตะไปในทิศทางใดก็ได้

กติกาข้อ 17 การเล่นลูกจากประตู (The Goal Clearance)

การเล่นลูกจากประตู เป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ไม่สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเล่นลูกจากประตู

การเล่นลูกจากประตู เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านเส้นประตูออกไปทั้งลูก ไม่ว่าจะป็นทั้งบนพื้นหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายลูกสัมผัสลูกบอลเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 11

กติกาข้อ 18 การเตะจากมุม (The Corner Kick)

การเตะจากมุมเป็นวิธีการหนึ่งของการเริ่มเล่นใหม่ สามารถทำประตูได้โดยตรงจากการเตะจากมุม แต่ต้องทำประตูฝ่ายตรงข้ามเท่านั้น

เตะจากมุมเมื่อ (A Corner Kick Awarded When) เมื่อลูกบอลทั้งลูกได้ผ่านออกเส้นประตูไปทั้งบนพื้นหรือในอากาศ โดยผู้เล่นฝ่ายรับสัมผัสลูกเป็นครั้งสุดท้าย และไม่ใช่เป็นการทำประตูตามเงื่อนไขของกติกาข้อ 11

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอลี่ (Early.1987 : 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคลเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับการปรับความพฤติกรรม และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาบาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาออลิฟ นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬาและผู้ที่เป็นนักกีฬาครั้งเดียว

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกายการแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขั้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขันชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจในการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

วอร์เรน (พีระเจต ธีวทอง. 2536 : 38 ; อ้างอิงจาก Warren. 1987) ได้ทำการศึกษาเรื่องการวิเคราะห์ผลการวิจัยทางด้านแรงจูงใจของนักกีฬา ค.ศ. 1975 - 1986 จากการศึกษาได้รวบรวมรายงานการวิจัย 60 เรื่อง ในระหว่างปี ค.ศ. 1975 - 1983 เพื่อเป็นข้อมูล มาสรุปเป็นทฤษฎีและหลักต่างๆ เพื่อใช้ในการค้นคว้าต่อๆ มา ผลการศึกษาศึกษาพบว่า

การเข้าร่วมของนักกีฬาในการแข่งขัน มักจะมีความต้องการความสำเร็จและแรงจูงใจภายนอกมีน้อยกว่าแรงจูงใจภายใน ความสนุกสนานจะเป็นปัจจัยของแรงจูงใจในขั้นต้น

อโมโรส และฮอร์น (Amorase; & Horm. 1995 : 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬามหาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ว่าพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬามหาวิทยาลัยปีแรกได้

หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน คน ผลการวิเคราะห์พบว่า

ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองรุนแรงมีผลสนับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

คารูสซานุ และโรเบิร์ตซ (Karussanu ; & Roberts. 1995 : 57) ได้ศึกษาแรงจูงใจในกิจกรรมพลศึกษา โดยเฉพาะในแง่บทบาทของบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเอง การศึกษานี้ได้วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างบรรยากาศเสริมแรงจูงใจ แรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตนเองในกิจกรรมพลศึกษา และเพื่อค้นหาบทบาทของการกำหนดเป้าหมายชัดเจนและบรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่ต่อระดับแรงจูงใจภายในและประสิทธิภาพของตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษา จำนวน 247 คน ที่ลงทะเบียนและเข้าร่วมเรียนเทนนิสระดับพื้นฐาน แบบสอบถามเกี่ยวกับเป้าหมายของการเล่นกีฬา บรรยากาศที่ช่วยเสริมความต้องการเรียน ดัชนีชี้ถึงแรงจูงใจภายในประสิทธิภาพ และความสามารถของตนเองที่มีครูชี้แนะจะทำให้นักเรียนสนุกสนาน มีความพยายามพัฒนาความสามารถเมื่อมีการเรียนการสอน โฟร์แฮนด์ แบคแฮนด์และวอลเลย์ในช่วงที่ให้นักเรียนแสดงหากมีความตึงเครียดจะให้ผลดี แต่ในทางชี้แนะและสาธิตการตั้งเป้าหมายทางอารมณ์ แสดงว่ามีแรงจูงใจภายใน ขณะที่บรรยากาศเสริมแรงจูงใจที่รับรู้โดยจะแสดงประสิทธิภาพได้ จะเห็นว่าการแยกแยะช่วงชี้แนะและช่วงแสดงออกจากกันจะมีผลต่อแรงจูงใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมพลศึกษา

ฮิลเดอร์แบรนด์ (Hilderbrand, 1996 : 56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของแรงจูงใจและการช่วยมีส่วนร่วมในการออกกำลังกายของนักศึกษาระดับวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบของแรงจูงใจและการเข้าร่วมกิจกรรมมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ไวท์และ แซลลี่ (White ; & Sally. 1996 : 4 - 18) ได้ศึกษาความเกี่ยวข้องของเพศที่มีผลกระทบต่อทางกีฬาและแรงจูงใจที่ส่งผลถึงเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา ซึ่งใช้แบบสอบถามเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬาในการทดสอบ และอธิบายถึงความแตกต่างของเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานและตนเองในการเล่นกีฬา (TEOSQ) ผลการศึกษาพบว่าเยาวชนที่มีความสามารถสูงในการแข่งขัน คือ กลุ่มวิทยาลัย มีเจตคติที่เกี่ยวข้องกับตนเอง กลุ่มอื่นๆ และพบว่าเพศชายมีเจตคติเกี่ยวกับตนเองสูงกว่าเพศหญิง และเพศมีผลต่อระดับความสามารถในการแข่งขัน ซึ่งปรากฏจากคะแนนเจตคติที่เกี่ยวข้องกับงานมีความมั่นคงต่อเจตคติซึ่งมีความสัมพันธ์ระหว่างการแสดงออกถึงเจตคติสู่ความสำเร็จและเป็นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา

งานวิจัยในประเทศ

พิชัย ผิวคราม (2533 : 76) ได้ศึกษาแรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทิมาติกกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาทิมาติกไทย ที่ได้รับคัดเลือกไปแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 15 ณ ประเทศมาเลเซีย จำนวน 27 ชนิดกีฬา มีนักกีฬาจำนวน 400 คน เป็นนักกีฬาหญิง 148 คน นักกีฬาชาย

252 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติชุดซีเกมส์ ครั้งที่ 15 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากคือ ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ สุขภาพอนามัย ความมีเกียรติยศชื่อเสียง ความคิดเห็นส่วนตัว และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ มีแรงจูงใจอยู่ในระดับน้อยคือ รายได้และผลประโยชน์ เกียรติและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต แรงจูงใจระหว่างนักกีฬาหญิงและชายไม่แตกต่างกัน

दनัย ยาทอม (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิงกลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาว่ายน้ำหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาว่ายน้ำที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมกีฬาว่ายน้ำสมัครเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขันประจำปี พ.ศ. 2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาว่ายน้ำหญิงระดับเยาวชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาว่ายน้ำหญิงระดับประชาชนมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ส่วนแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านรายได้และผลประโยชน์และด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

3. นักกีฬาว่ายน้ำหญิงทีมชาติมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียงด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 1 คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

พรเทพ ลีทองอิน (2538 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนนิเทศศึกษาของนักเรียนวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาวิชาพลศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง ชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2532 ในวิทยาลัยพลศึกษา 17 แห่ง รวมทั้งสิ้น 387 คน เครื่องมือที่ใช้แบบสอบถามที่ผู้ทำการวิจัยค้นคว้าสร้างขึ้น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนนิเทศศึกษา มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านความรักความถนัดและความสนใจในสาขาวิชาชีพลศึกษา มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความสนใจเกี่ยวกับกีฬา

2. ปัจจัยความคิดเห็นส่วนตัว มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ เป็นวิชาที่แสดงออกด้านความสามารถทางกาย และครูพลศึกษามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

3. ปัจจัยความมั่นคงและความก้าวหน้าในอนาคต มีตัวแปรที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ความรู้ทางด้านพลศึกษาช่วยให้หางานได้หลายทาง เห็นว่ามีช่องทางเรียนต่อได้หลายสถาบัน มีทาง

หารายได้พิเศษ เห็นว่าเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อสังคมและประเทศชาติและเป็นอาชีพที่มีประโยชน์ต่อตัวเองในชีวิตประจำวัน

4. ปัจจัยด้านความมีเกียรติยศชื่อเสียง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง

5. ปัจจัยด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ตัดสินใจเลือกด้วยตัวเอง

6. ปัจจัยด้านความจำเป็นบางประการ มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ ต้องการเรียนจบเพื่อประกอบอาชีพให้เร็วที่สุด

7. ปัจจัยด้านสุขภาพอนามัย มีตัวแปรย่อยที่นักศึกษาเลือกมากที่สุด คือ สุขภาพแข็งแรงเหมาะสมกับการเรียนสาขาพลศึกษา มีความสนุกสนานและพึงพอใจกับการออกกำลังกายและการฝึก พลศึกษา ชอบเรียนวิชานี้ เพราะได้ออกกำลังกายมากกว่าวิชาอื่น และชอบกิจกรรมที่มีการต่อสู้และมีการแข่งขัน

สุรียัม พันธรักษ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา จักรยานเสือภูเขา การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา ประชากรเป็นนักกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาจักรยานเสือภูเขาที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสถาบัน ราชภัฏจอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยความร่วมมือของสมาคมจักรยานเพื่อสุขภาพ และสมาคมจักรยานสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ประจำปี พ.ศ. 2541 ซึ่งเป็นนักกีฬาระดับอายุไม่เกิน 18 ปี 165 คน ระดับอายุทั่วไป 238 คน รวมทั้งสิ้น 403 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นและนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาทั้งหมด มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

2. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุไม่เกิน 18 ปี มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

3. นักกีฬาจักรยานเสือภูเขาในระดับอายุทั่วไป มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านเกียรติยศชื่อเสียง

ชงชัย บุคสี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี ในด้านสุขภาพอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับการศึกษาใน

ครั้งนี้ คือ ผู้สูงอายุชายและหญิง ที่มาออกกำลังกายโดยการเดินและวิ่งเหยาะในสนามกีฬาของอำเภอต่างๆ ของจังหวัดสระบุรี จำนวน 600 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi - stage Random Sampling) มา 10 อำเภอๆ ละ 60 คน โดยแยกเพศชายอำเภอละ 30 คน และเพศหญิงอำเภอละ 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .897 เมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วจากนั้นนำข้อมูลที่ได้นำมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้สูงอายุเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. ผู้สูงอายุ อาชีพข้าราชการบำนาญและพนักงาน และประกอบอาชีพส่วนตัวทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. ผู้สูงอายุ ที่มีวุฒิการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และวุฒิการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไปทั้งเพศชายและเพศหญิง มีแรงจูงใจในการเดินและวิ่งเหยาะ ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม อยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากทฤษฎีมาสโลว์ (Maslow) และหลักการรวมทั้ง การวิจัยที่ได้เสนอนี้จะเห็นว่า แรงจูงใจมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จและพัฒนาบุคคล สามารถช่วยให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่เป็นพฤติกรรมพึงประสงค์ สามารถปรับปรุงตนเอง เข้าใจตนเอง ยอมรับและตระหนักในความสามารถของตนเอง ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจของมนุษย์จะมีประโยชน์ช่วยให้เข้าใจในการกระทำและพฤติกรรมของมนุษย์เราได้มากขึ้น สามารถนำไปใช้ในทางที่สร้างสรรค์ที่ตีงามต่อตัวเองครอบครัว สังคมและประเทศชาติได้ต่อไป

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์แนวคิดทฤษฎี ที่นำไปใช้ในการออกแบบแบบสอบถามซึ่งเป็นเครื่องมือของการวิจัยอย่างต่อเนื่อง

1. ด้านรายได้และผลประโยชน์ ได้นำทฤษฎีของมาสโลว์ที่กล่าวไว้ว่าความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต อันได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ เป็นต้น

2. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต ได้นำทฤษฎีของมาสโลว์ที่กล่าวไว้ว่าความต้องการการนิยมนยกย่องการยอมรับนับถือ (Esteem needs from oneself and others) ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเองมีศักดิ์ศรี มีความภาคภูมิใจและสถานภาพในสังคม มีความนับถือตนเอง และนำทฤษฎีของเมอร์เรย์ที่กล่าวไว้ว่าความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของคนที่มิไว้จนสุดความสามารถ

3. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ ได้นำทฤษฎีของมาสโลว์ที่กล่าวไว้ว่าความต้องการความรัก ความต้องการมีส่วนร่วมมีกิจกรรมทางสังคม (Belongingness and love needs) เมื่อความต้องการทั้งสองขั้นที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนอง บุคคลจะมีความต้องการทางสังคม คือการมีเพื่อนฝูงและความต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ต้องการความรัก ความปรารถนาดี ต้องการที่จะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง นำทฤษฎีของเมอร์เรย์ที่กล่าวไว้ว่าความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

5. ด้านสุขภาพอนามัย ได้นำทฤษฎีของมาสโลว์ที่กล่าวไว้ว่า ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) เมื่อความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการบำบัดแล้ว ความต้องการของคนยังมีความต้องการทางด้านสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยจากภัยอันตราย ตลอดจนความมั่นคงในการประกอบอาชีพหน้าที่การงาน และนำทฤษฎีของเมอร์เรย์ที่กล่าวไว้ว่าความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ
4. วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม
6. วิธีจัดกระทำข้อมูล

กำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 จำนวน 12 ทีม 248 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญและเอกสารตำราต่างๆ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพอนามัย มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – Ended)

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาวิจัยปัจจัยต่างๆที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แรงจูงใจและศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านพลศึกษา
2. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญ นำข้อมูลจากการศึกษาวิเคราะห์ตามทฤษฎี แรงจูงใจจากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้
  1. ด้านรายได้และผลประโยชน์
  2. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต
  3. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ
  4. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง
  5. ด้านสุขภาพอนามัย
3. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไข และปรับปรุง
4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 คน ตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
5. นำแบบสอบถามไปปรึกษากับประธานและกรรมการควบคุมปริญญาโทตรวจสอบและนำมาปรับปรุงแก้ไข
6. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับผู้สนใจเล่นฟุตบอล จำนวน 30 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .95
7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือไปยังผู้จัดการทีมของแต่ละทีมที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอล
2. นำแบบสอบถามไปสอบถามประชาชนทั่วไปที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาฟุตบอล ของนักกีฬาชาย โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาทำการตรวจสอบและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เกณฑ์ที่ใช้ในการให้คะแนนแบบสอบถาม

เกณฑ์ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด

คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย

คะแนน 3 คะแนน หมายถึง มาก

คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 8 - 11) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณา ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 3.25 - 4.00 หมายถึง มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.24 หมายถึง มาก

คะแนนเฉลี่ย 1.75 - 2.49 หมายถึง น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.74 หมายถึง น้อยที่สุด

วิธีจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตซอลลีก 2009 โดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชากรเพศชายจำนวน 248 คน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 248 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 248 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. ตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของแบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตซอลลีก 2009 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของคะแนนข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

(N=248)		
ประสบการณ์ในการเล่นกีฬาฟุตบอล	จำนวน(f)	ร้อยละ(%)
ต่ำกว่า 3 ปี	39	15.7
3 - 5 ปี	99	39.9
มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป	110	44.4
รวม	248	100

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลมากกว่า 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 รองลงมาที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 3 - 5 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และที่มีประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอลต่ำกว่า 3 ปี มีน้อยที่สุดคือจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	3.21	.59	มาก
2. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	3.31	.58	มากที่สุด
3. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.25	.66	มากที่สุด
4. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	3.28	.64	มากที่สุด
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	3.15	.61	มาก
6. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.25	.59	มากที่สุด
7. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	3.19	.65	มาก
รวม	3.23	.62	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .62) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือมีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .58) รองลงมาคือต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .64) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .61)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น	3.11	.66	มาก
2. ทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น	3.18	.70	มาก
3. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.21	.66	มาก
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ	2.97	.84	มาก
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.97	.75	มาก
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	3.02	.83	มาก
รวม	3.08	.74	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = .74) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือมีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .66) รองลงมาคือทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .70) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = .75)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	3.45	.55	มากที่สุด
2. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	3.44	.57	มากที่สุด
3. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.38	.65	มากที่สุด
4. มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี	3.29	.64	มากที่สุด
5. มีความถนัดในการเล่นกีฬาประเภททีม	3.25	.60	มากที่สุด
6. สนใจในกีฬาฟุตบอลอาชีพ	3.31	.65	มากที่สุด
7. ต้องการเรียนรู้วิธีการเล่นฟุตบอลอาชีพ	3.20	.57	มาก
8. ต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล	3.04	.70	มาก
รวม	3.29	.62	มากที่สุด

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = .62) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือชอบเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .55) รองลงมาคือชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = .57) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.04$, S.D. = .70)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.19	.61	มาก
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาใช้ ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่	3.27	.61	มากที่สุด
3. เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจใน ตนเอง	3.30	.67	มากที่สุด
4. เชื่อว่าเล่นกีฬานี้ได้ดีกว่ากีฬานอื่น	3.22	.65	มาก
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ได้	3.20	.60	มาก
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอล	2.94	.75	มาก
7. ญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน	2.84	.86	มาก
8. มีนักกีฬาในดวงใจเป็นต้นแบบ	3.02	.70	มาก
รวม	3.12	.69	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.12$, S.D. = .69) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = .67) รองลงมาคือเชื่อ
ว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .61) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 2.84$, S.D. = .86)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยของนักกีฬาฟุตบอลทั้งหมด (N=248)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ทำให้สมรรถภาพร่างกายดี	3.42	.55	มากที่สุด
2. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	3.52	.54	มากที่สุด
3. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	3.48	.57	มากที่สุด
4. เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย	3.42	.61	มากที่สุด
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น	3.28	.60	มากที่สุด
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.37	.61	มากที่สุด
7. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ	3.15	.68	มาก
8. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย	3.26	.65	มากที่สุด
รวม	3.36	.61	มากที่สุด

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = .61) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = .54) รองลงมาคือต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.48$, S.D. = .57) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือการเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .68)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	3.26	.72	มากที่สุด
2. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	3.28	.69	มากที่สุด
3. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.26	.68	มากที่สุด
4. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	3.33	.66	มากที่สุด
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	3.18	.51	มาก
6. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.21	.62	มาก
7. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	3.23	.54	มาก
รวม	3.25	.63	มากที่สุด

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .63) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = .66) รองลงมาคือมีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .69) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .51)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น	3.15	.63	มาก
2. ทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น	3.21	.57	มาก
3. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.13	.70	มาก
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ	2.97	.90	มาก
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.77	.87	มาก
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	2.74	1.07	มาก
รวม	3.00	.79	มาก

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.00$, S.D. = .79) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .57) รองลงมาคือต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .63) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต ($\bar{X} = 2.74$, S.D. = 1.07)

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	3.31	.47	มากที่สุด
2. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	3.33	.62	มากที่สุด
3. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.28	.79	มากที่สุด
4. มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี	3.18	.68	มาก
5. มีความถนัดในการเล่นกีฬาประเภททีม	3.21	.66	มาก
6. สนใจในกีฬาฟุตบอลอาชีพ	3.21	.77	มาก
7. ต้องการเรียนรู้วิธีการเล่นฟุตบอลอาชีพ	3.03	.74	มาก
8. ต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล	2.92	.90	มาก
รวม	3.18	.70	มาก

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .7) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = .621) รองลงมาคือชอบเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = .47) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล ($\bar{X} = 2.92$, S.D. = .90)

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.08	.53	มาก
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่	3.23	.63	มาก
3. เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจใน ตนเอง	3.23	.74	มาก
4. เชื่อว่าเล่นกีฬานี้ได้ดีกว่ากีฬานานาชาติอื่น	3.15	.63	มาก
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ได้	3.26	.68	มากที่สุด
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอล	3.13	.73	มาก
7. ญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน	3.05	.76	มาก
8. มีนักกีฬาในดวงใจเป็นต้นแบบ	3.05	.79	มาก
รวม	3.15	.69	มาก

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .69) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือเชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้ ($\bar{X} = 3.26$, S.D. = .68) แรองลงมาคือเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.23$, S.D. = .74) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 3.05$, S.D. = .76)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 3 ปี (N=39)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ทำให้สมรรถภาพร่างกายดี	3.21	.62	มาก
2. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	3.44	.50	มากที่สุด
3. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	3.41	.55	มากที่สุด
4. เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย	3.31	.73	มากที่สุด
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น	3.23	.67	มาก
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.31	.66	มากที่สุด
7. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ	3.21	.80	มาก
8. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย	3.13	.86	มาก
รวม	3.28	.67	มากที่สุด

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.28$, S.D. = .67) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = .50) รองลงมาคือต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.41$, S.D. = .55) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = .86)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	3.15	.52	มาก
2. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	3.25	.54	มากที่สุด
3. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.27	.65	มากที่สุด
4. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	3.21	.63	มาก
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	3.17	.62	มากที่สุด
6. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.27	.59	มากที่สุด
7. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	3.14	.69	มาก
รวม	3.21	.60	มาก

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .60) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือกีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้ ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .65) รองลงมาคือต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.27$, S.D. = .59) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .69)

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียง และโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น	3.07	.66	มาก
2. ทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น	3.08	.65	มาก
3. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.18	.65	มาก
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ	2.91	.80	มาก
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	2.95	.72	มาก
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	2.99	.75	มาก
รวม	3.03	.70	มาก

จากตาราง 13 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = .70) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือมีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 3.18$, S.D. = .65) รองลงมาคือทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น ($\bar{X} = 3.08$, S.D. = .65) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ ($\bar{X} = 2.91$, S.D. = .80)

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	3.51	.56	มากที่สุด
2. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	3.45	.59	มากที่สุด
3. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.31	.60	มากที่สุด
4. มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี	3.19	.62	มาก
5. มีความถนัดในการเล่นกีฬาประเภททีม	3.12	.58	มาก
6. สนใจในกีฬาฟุตบอลอาชีพ	3.27	.68	มากที่สุด
7. ต้องการเรียนรู้วิธีการเล่นฟุตบอลอาชีพ	3.16	.72	มาก
8. ต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล	2.97	.69	มาก
รวม	3.25	.63	มากที่สุด

จากตาราง 14 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .63) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือชอบเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.51$, S.D. = .56) รองลงมาคือชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.45$, S.D. = .59) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล ($\bar{X} = 2.97$, S.D. = .69)

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.15	.61	มาก
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่	3.20	.57	มาก
3. เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจใน ตนเอง	3.20	.65	มาก
4. เชื่อว่าเล่นกีฬานี้ได้ดีกว่ากีฬานานาชาติอื่น	3.21	.67	มาก
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ได้	3.15	.58	มาก
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอล	2.86	.76	มาก
7. ญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน	2.74	.85	มาก
8. มีนักกีฬาในดวงใจเป็นต้นแบบ	2.98	.71	มาก
รวม	3.06	.58	มาก

จากตาราง 15 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = .58) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือเชื่อว่าเล่นกีฬานานาชาติได้ดีกว่ากีฬานานาชาติอื่น ($\bar{X} = 3.21$, S.D. = .67) รองลงมาคือเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.20$, S.D. = .65) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 2.74$, S.D. = .85)

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์ 3 - 5 ปี (N=99)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ทำให้สมรรถภาพร่างกายดี	3.52	.52	มากที่สุด
2. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	3.56	.56	มากที่สุด
3. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	3.51	.58	มากที่สุด
4. เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย	3.33	.57	มากที่สุด
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น	3.27	.57	มากที่สุด
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.38	.62	มากที่สุด
7. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ	3.16	.67	มาก
8. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย	3.23	.64	มาก
รวม	3.37	.59	มากที่สุด

จากตาราง 16 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = .59) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X} = 3.56$, S.D. = .56) รองลงมาคือทำให้สมรรถภาพร่างกายดี ($\bar{X} = 3.52$, S.D. = .52) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือการเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .67)

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์ของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	3.25	.61	มากที่สุด
2. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	3.36	.57	มากที่สุด
3. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	3.24	.66	มาก
4. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	3.32	.65	มากที่สุด
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน	3.13	.64	มาก
6. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	3.25	.58	มากที่สุด
7. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	3.23	.66	มาก
รวม	3.25	.62	มากที่สุด

จากตาราง 17 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านรายได้และผลประโยชน์เฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .62) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือ มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = .57) รองลงมาคือต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม ($\bar{X} = 3.32$, S.D. = .65) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = .64)

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปีขึ้นไป

(N=110)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น	3.13	.67	มาก
2. ทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น	3.25	.78	มากที่สุด
3. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล	3.25	.67	มากที่สุด
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ	3.03	.86	มาก
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	3.05	.72	มาก
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	3.14	.78	มาก
รวม	3.14	.75	มาก

จากตาราง 18 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคตเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.14$, S.D. = .75) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .78) รองลงมาคือมีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล ($\bar{X} = 3.25$, S.D. = .67) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือมีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ ($\bar{X} = 3.03$, S.D. = .86)

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล	3.45	.55	มากที่สุด
2. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล	3.46	.52	มากที่สุด
3. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.46	.63	มากที่สุด
4. มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี	3.42	.63	มากที่สุด
5. มีความถนัดในการเล่นกีฬาประเภททีม	3.37	.59	มากที่สุด
6. สนใจในกีฬาฟุตบอลอาชีพ	3.38	.57	มากที่สุด
7. ต้องการเรียนรู้วิธีการเล่นฟุตบอลอาชีพ	3.29	.63	มากที่สุด
8. ต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล	3.15	.61	มาก
รวม	3.37	.59	มากที่สุด

จากตาราง 19 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.37$, S.D. = .59) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = .63) รองลงมาคือชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.46$, S.D. = .52) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล ($\bar{X} = 3.15$, S.D. = .62)

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.25	.63	มากที่สุด
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาใช้ ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่	3.34	.63	มากที่สุด
3. เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจใน ตนเอง	3.42	.64	มากที่สุด
4. เชื่อว่าเล่นกีฬานี้ได้ดีกว่ากีฬานอื่น	3.25	.64	มากที่สุด
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเอง ได้	3.23	.59	มาก
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอล	2.95	.75	มาก
7. ญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน	2.86	.88	มาก
8. มีนักกีฬาในดวงใจเป็นต้นแบบ	3.04	.65	มาก
รวม	3.16	.68	มาก

จากตาราง 20 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.16$, S.D. = .68) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือเชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง ($\bar{X} = 3.42$, S.D. = .64) รองลงมาคือ. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 3.34$, S.D. = .63) และแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 2.86$, S.D. = .88)

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยของนักกีฬาฟุตบอลที่มีประสบการณ์มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป (N=110)

ตัวแปรย่อยแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
1. ทำให้สมรรถภาพร่างกายดี	3.42	.53	มากที่สุด
2. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	3.53	.54	มากที่สุด
3. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	3.49	.57	มากที่สุด
4. เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย	3.55	.57	มากที่สุด
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น	3.30	.60	มากที่สุด
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	3.37	.59	มากที่สุด
7. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ	3.11	.65	มาก
8. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย	3.33	.58	มากที่สุด
รวม	3.39	.58	มากที่สุด

จากตาราง 21 แสดงให้เห็นว่านักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านสุขภาพอนามัยเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 3.39$, S.D. = .58) แรงจูงใจที่มีอันดับแรกคือเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย ($\bar{X} = 3.55$, S.D. = .57) รองลงมาคือต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ($\bar{X} = 3.53$, S.D. = .54) และแรงจูงใจที่มีมากที่สุดคือการเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ ($\bar{X} = 3.11$, S.D. = .65)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1. ด้านรายได้และผลประโยชน์

ทำให้เกิดพลังในการสู้ต่อไปเนื่องจากสามารถหารายได้ได้ด้วยตนเองมีทุนในการเรียนต่อ ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสร้างมาตรฐานในการเล่นของตนเองได้

2. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต

อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสังคม สามารถนำพาตนเองสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้นและมีโอกาสติดทีมชาติ

3. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ชื่นชอบ ชอบเล่น ชอบการแข่งขัน รักและมีความสนใจ รู้สึกมีความผูกพันมากรวมถึงมีพรสวรรค์และพรแสวง อีกทั้งมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต

4. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มีนักเตะที่ชื่นชอบ มีบุคคลมีญาติพี่น้องให้การสนับสนุน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจขึ้น เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตบอล และอยากพัฒนาตนเอง

5. ด้านสุขภาพอนามัย

ทำให้ร่างกายแข็งแรง ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ และต้องการความสนุกสนานและผ่อนคลายในการออกกำลังกาย

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 จำนวน 12 ทีม 248 คน ซึ่งได้มาจากการเจาะจงเลือก (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ช่วงประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล

1.1 น้อยกว่า 3 ปี

1.2 3 - 5 ปี

1.3 มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลของการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัย ผู้เชี่ยวชาญและเอกสารตำราต่างๆ โดยแบ่งเป็นแบบสอบถามเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามที่วัดแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอล โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพอนามัย

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open – Ended)

วิธีจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

เกณฑ์ในการให้คะแนนตามตารางประมาณค่า ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 4 ระดับดังนี้

- คะแนน 1 คะแนน หมายถึง น้อยที่สุด
- คะแนน 2 คะแนน หมายถึง น้อย
- คะแนน 3 คะแนน หมายถึง มาก
- คะแนน 4 คะแนน หมายถึง มากที่สุด

สำหรับเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาระดับของแรงจูงใจ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538 : 8 - 11) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาดังนี้

- คะแนนเฉลี่ย 3.25 - 4.00 หมายถึง มากที่สุด
- คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.24 หมายถึง มาก
- คะแนนเฉลี่ย 1.75 - 2.49 หมายถึง น้อย
- คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.74 หมายถึง น้อยที่สุด

3. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักกีฬาฟุตบอลที่เข้าร่วมแข่งขันไทยแลนด์ ฟุตบอล ลีก 2009 ทั้งหมด 248 คน แบ่งเป็น ประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล น้อยกว่า 3 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 ,ประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล 3 - 5 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009

1. ด้านรายได้และผลประโยชน์ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .62
2. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74
3. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .62

4. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .68

5. ด้านสุขภาพอนามัย โดยรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .60

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

1. ด้านรายได้และผลประโยชน์

ทำให้เกิดพลังในการสู้ต่อไปเนื่องจากสามารถหารายได้ได้ด้วยตนเองมีทุนในการเรียนต่อหรือในการดำรงชีวิต ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และสร้างมาตรฐานในการเล่นของตนเองได้

2. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต

อยากเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสังคม สามารถนำพาตนเองสู่สังคมที่กว้างขวางขึ้นและมีโอกาสติดทีมชาติ

3. ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

ชื่นชอบ ชอบเล่น ชอบการแข่งขัน รักและมีความสนใจ รู้สึกมีความผูกพันมากรวมถึงมีพรสวรรค์และพรแสวง อีกทั้งมีความตั้งใจที่จะเป็นผู้ฝึกสอนในอนาคต

4. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มีความสุขกับการเล่นกีฬาฟุตซอล มีนักเตะที่ชื่นชอบ มีบุคคลมีญาติพี่น้องให้การสนับสนุน ทำให้เกิดแรงบันดาลใจขึ้น เชื่อในความสามารถของตนเองว่าจะประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาฟุตซอล และอยากพัฒนาตนเอง

5. ด้านสุขภาพอนามัย

ทำให้ร่างกายแข็งแรง ต้องการดูแลสุขภาพให้ดีมีความสุขแข็งแรงอยู่เสมอ และต้องการความสนุกสนานและผ่อนคลายในการออกกำลังกาย

อภิปรายผล

ผลการศึกษารั้งนี้จากนักกีฬาฟุตซอลทั้งหมด ปรากฏว่า นักกีฬาฟุตซอลทั้งหมด มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านสุขภาพอนามัย ตามลำดับ และมีแรงจูงใจที่อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับ

ด้านรายได้และผลประโยชน์ นักกีฬาฟุตซอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมาก คือ มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตซอลอาชีพ นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตซอลส่วนใหญ่ต้องการสร้างชื่อเสียงและรายได้เพื่อนำมาใช้ในการดำรงชีวิต อาจเป็น

เพราะว่าการได้เล่นฟุตบอลไทยแลนด์ลีกสามารถสร้างชื่อเสียงและรายได้มาก การเป็นนักฟุตบอลอาชีพจะได้สวัสดิการจากสโมสรหรือจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 50 - 51) ที่กล่าวว่า จากการที่บุคคลไปสัมผัสสิ่งแวดล้อม จึงได้อิทธิพลมาจากสิ่งแวดล้อมเสียส่วนใหญ่ เช่น ตัวบุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อถือ ขนบธรรมเนียมประเพณี ต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ความต้องการให้สังคมยอมรับ ความต้องการทางตำแหน่งหรือฐานะทางสังคม ความมีชื่อเสียง เกียรติยศ ความร่ำรวย การมีอำนาจ ความสุขสบาย และความสนุกสนานในการพักผ่อนร่วมกับหมู่คณะ

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูลนั้นแสดงว่า นักกีฬาฟุตบอลส่วนใหญ่ต้องการให้ตนเองและวงศ์ตระกูลเป็นที่รู้จัก ต้องการที่จะให้มีการยอมรับ ยกย่อง สรรเสริญ เป็นความต้องการของมนุษย์หรือในสังคมทั่วไป ซึ่งสอดคล้องกับ พงพันธ์ พงษ์โสภา (2542 : 140 - 142) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจใฝ่อำนาจนั้น พบว่า ผู้ที่มีแรงจูงใจแบบนี้ส่วนมากมักจะพัฒนามาจากความรู้สึกที่ว่า ตนเอง "ขาด" ในบางสิ่งบางอย่างที่ต้องการ อาจจะเป็นเรื่องใดเรื่องหนึ่งก็ได้ทำให้เกิดมีความรู้สึกเป็น "ปมด้อย" เมื่อมีปมด้วยจึงพยายามสร้าง "ปมเด่น" ขึ้นมาเพื่อชดเชยกับสิ่งที่ตนเองขาด ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจจะมีลักษณะสำคัญ ดังนี้

1. ชอบมีอำนาจเหนือผู้อื่น ซึ่งบางครั้งอาจจะออกมาในลักษณะการก้าวร้าว
2. มักจะต่อต้านสังคม
3. แสวงหาชื่อเสียง
4. ชอบเสียง ทั้งในด้านของการทำงาน ร่างกาย และอุปสรรคต่าง ๆ
5. ชอบเป็นผู้นำ

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลที่เลือกเล่นกีฬาฟุตบอลเกิดจากความชื่นชอบการเล่นกีฬาฟุตบอลที่มีความสนุกสนาน ทำหาย ซึ่งสอดคล้องกับ อารีพันธ์มณี (2538 : 186) ที่กล่าวว่าบุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลการได้ทำได้เป็นในสิ่งที่ตัวเองชอบตัวเองรักและเชื่อในความสามารถของตนเองทำให้เกิดความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ สุรางค์ โค้วตระกูล (2544 : 160 - 161) ที่กล่าวว่าความต้องการการนิยมยกย่อง การยอมรับนับถือ ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ มีความภาคภูมิใจในตนเอง มีศักดิ์ศรี และสถานภาพในสังคม

ด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬาฟุตบอลมีแรงจูงใจด้านนี้อยู่ในระดับมากและข้อที่เลือกมากที่สุด คือ ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย นั้นแสดงว่านักกีฬาฟุตบอลเห็นความสำคัญในการดูแล

รักษาสุขภาพให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงอยู่เสมอ ซึ่งสอดคล้องกับ ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532 : 50 - 51) ที่กล่าวว่าแรงจูงใจทางด้านร่างกาย เป็นแรงจูงใจที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเกิดจากความต้องการทางด้านร่างกายและมีความจำเป็นยิ่งในการดำรงชีวิตได้แก่ ความหิว ความกระหาย ความต้องการทางเพศ การหลีกเลี่ยงความเจ็บปวด หรือความรู้สึกร้อนหนาว

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 เกิดจากความชอบ ความรัก ความถนัด และความสนใจที่เป็นอิทธิพลต่อการเล่นกีฬาฟุตบอล และให้ความสำคัญต่อการออกกำลังกาย เห็นคุณค่าในการเล่นเพื่อดูแลสุขภาพให้มีสมรรถภาพร่างกายแข็งแรง ร่างกายสมบูรณ์ มีทักษะที่ดี และควรจะนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนา ส่งเสริมและสนับสนุนตามความต้องการต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอลในการเข้าร่วมการแข่งขันฟุตบอลชิงแชมป์โลก
2. ควรศึกษาแรงจูงใจของนักกีฬาฟุตบอล ตามความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรกต คงทน. (2544). การวิเคราะห์รูปแบบการยิงประตูฟุตบอลในการแข่งขันฟุตบอลโลก ปี 1998. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2548). ประวัติกีฬาฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 23 พฤศจิกายน, 2551, จาก <http://www2.sat.or.th/sportslearning/index3.asp?clicktype=1>
- กิตติศักดิ์ มีเจริญ. (2550). แรงจูงใจในการเล่นฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอลรุ่นอายุไม่เกิน 18 ปี ภาคกรุงเทพมหานครที่เข้าร่วมการแข่งขันคิกบ็อกซิ่งฟุตซอลไทยแลนด์แชมป์เปียนชิพ ครั้งที่ 7. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- เฉลิมพล ก่อกิจเถกิงกุล. (2544). การวิเคราะห์รูปแบบการเล่นฟุตบอล. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชงชัย บุสสี. (2547). แรงจูงใจในการเดินหรือวิ่งเหยาะของผู้สูงอายุในจังหวัดสระบุรี. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ณกร มีคำ. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำรุ่นอายุไม่เกิน 16 ปี สังกัดสโมสรใน กรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2549. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., ถ่ายเอกสาร.
- दनัย ยาหอม. (2538). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาว่ายน้ำของนักกีฬาหญิง. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- เดชา แจ่มประสิทธิ์. (2540). การสร้างแบบประเมินความสามารถในการเล่นฟุตบอล. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., ถ่ายเอกสาร.
- ต่อพงศ์ คลังกรณ์. (2548). แรงจูงใจในการเล่นกีฬาเทนนิสของประชาชนที่สนามกีฬาการกีฬาแห่งประเทศไทย. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., ถ่ายเอกสาร.

- เทเวศ พิริยะพจนท์. (2528). เอกสารประกอบการเรียนการสอนวิชาสรีรวิทยาของการออกกำลังกาย. ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- . (2529). หลักการฝึกกีฬาว่ายน้ำ. กรุงเทพฯ : สยามบรรณการพิมพ์
- ประยูทธ แก้วสุข (2548). แรงจูงใจในการเลือกฝึกกีฬาตะกร้อของนักเรียนหญิง ช่วงชั้นที่ เขตพื้นที่ การศึกษาเพชรบูรณ์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., ถ่ายเอกสาร.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พรเทพ ลีทองอิน. (2538). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนวิชาพลศึกษาของนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา.
- พิชิต ผิวคราม. (2533). แรงจูงใจที่มีอิทธิพลต่อการเป็นนักกีฬาทีมชาติ. วิทยานิพนธ์ วท.ม. กรุงเทพฯ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา. ภาควิชา พลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พีรลัทธ์ เกตุวัตถา. (2549). แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระเจต รี้วทอง. (2536). แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 21 พ.ศ. 2536. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- มงคลชัย เพชรศรี. (2549). แรงจูงใจในการเป็นผู้ตัดสินฟุตบอลของสมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., ถ่ายเอกสาร.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2548). รวบรวมบทความเกี่ยวกับปรัชญา หลักการ วิธีการและการวัดเพื่อประเมินผลทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ว่าที่ร้อยตรีประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, ถ่ายเอกสาร.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538,กุมภาพันธ์ - มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปรความหมาย : เรื่องง่ายๆ ที่ บางครั้งก็พลาดได้. ข่าวสารวิจัยการศึกษา. ปีที่ 18(3) : 8 - 11.
- วิกิพีเดีย. (2551). ประวัติฟุตบอล. สืบค้นเมื่อ 24 พฤศจิกายน 2551, จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/ฟุตบอล>

- สมาคมฟุตบอลแห่งประเทศไทย. (2552). ผลงานของทีมชาติฟุตซอล. สืบค้นเมื่อ 23 กุมภาพันธ์ 2552, จาก http://www.fat.or.th/web/futsal_men_nation_history.php
- โสภา ชูพิกุลชัย. (2529). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ถ่ายเอกสาร.
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). *เอกสารประกอบการสอนวิชา พล 411 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ไคว์ตระกูล. (2544). *ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์*. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ พันธุ์รักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานเสือภูเขา*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : บริษัทต้นอ้อจำกัด.
- (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ดีลิฟเพรส.
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลหญิงของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ., ถ่ายเอกสาร.
- Amorase, Tony & Horm, Thelme S. (1995). A Season - Long Examination of Intrinsic Motivation in First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology 1995 NASPPA Abstracts*. 17: 20; Human Kinetic Publishers. Lnc.
- Early. Jeffrey Dean. (1987). "Interpersonal orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants," *Dissertation Abstracts*. MA : Stephen F. Austin State University.
- Hilderbrand, K.M. (1996, February). Relationship between Motivation factors and Exercise Participation of College Students. *Dissertation abstracts Intimation*.
- Hilgard, Ernest R. (1962). *"Introduction to Psychology"*. New York: Har Court, Brace World .
- Karussanu, Maria ; & Roberts, Glyn C. (1995). Motivation in Physical Activity: the Role of Motivational Climate, Intrinsic Motivation, and Self – Efficacy. *Journal of Sport and Exercise Psychology*. NASPPA Abstracts. 17 : 57 ; Human Kinetics Publishers.
- White & sally, A. (1996, December). The Relationship Between Goal Orientation, Beliefs about the Causes of Sport Success, And Trait Anxiety Among High School, Intercollegiate, and Recreational Sport Participants. *Sport Psychologist*. 10(1) : 58 - 72.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง
แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์
ฟุตบอลลีก 2009

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009 แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านสุขภาพอนามัย แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 4 ระดับ คือ มากที่สุด มาก น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

(Open - Ended)

ข้อมูลแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมาในโอกาสนี้

อนุศักดิ์ สุคง

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับข้อมูลส่วนตัวของท่าน

ประสบการณ์ในการเล่นฟุตบอล

- ( ) ต่ำกว่า 3 ปี
 ( ) 3 - 5 ปี
 ( ) มากกว่า 5 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันไทยแลนด์ฟุตบอลลีก 2009

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถาม ขอให้ท่านพิจารณาคำตอบแต่ละข้อว่าแรงจูงใจใดบ้างที่ทำให้ท่านเล่นกีฬาฟุตบอลและให้เขียนเครื่องหมาย ลงในช่องดังนี้

มากที่สุด หมายถึง เป็นแรงจูงใจให้ท่านแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมากที่สุด

มาก หมายถึง เป็นแรงจูงใจให้ท่านแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับมาก

น้อย หมายถึง เป็นแรงจูงใจให้ท่านแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อย

น้อยที่สุด หมายถึง เป็นแรงจูงใจให้ท่านแข่งขันกีฬาฟุตบอลอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ด้านรายได้และผลประโยชน์

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน				
2. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ				
3. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้				
4. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม				
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อมๆกับการไปแข่งขัน				
6. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง				
7. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น				

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น				
2. ทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น				
3. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล				
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ				
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น				
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต				

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอล				
2. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอล				
3. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล				
4. มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี				
5. มีความถนัดในการเล่นกีฬาประเภททีม				
6. สนใจในกีฬาฟุตบอลอาชีพ				
7. ต้องการเรียนรู้วิธีการเล่นฟุตบอลอาชีพ				
8. ต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอล				

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอล				
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่				
3. เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง				
4. เชื่อว่าเล่นกีฬานี้ได้ดีกว่ากีฬานิตอื่น				
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้				
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอล				
7. ญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุน				
8. มีนักกีฬาในดวงใจเป็นต้นแบบ				

ด้านสุขภาพอนามัย

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ			
	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1. ทำให้สมรรถภาพร่างกายดี				
2. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย				
3. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ				
4. เป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย				
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น				
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล				
7. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ				
8. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย				

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ด้านรายได้และผลประโยชน์

.....
.....
.....

ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต

.....
.....
.....

ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ

.....
.....
.....

ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....
.....
.....

ด้านสุขภาพอนามัย

.....
.....
.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธ์
สำนักวิทยาศาสตร์ พลศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์
ภาคพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.วันชัย บุญรอด
สำนักวิทยาศาสตร์ พลศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

แรงจูงใจในการเล่น กีฬาฟุตบอล	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IC)
ด้านรายได้และผลประโยชน์	
1. ต้องการได้รับเงินรางวัลหรือสิ่งของเป็นการตอบแทน	1.0
2. มีโอกาสมีชื่อเสียงและได้รับเงินจำนวนมากเมื่อเข้าแข่งขันฟุตบอลอาชีพ	0.7
3. กีฬาฟุตบอลสามารถประกอบเป็นอาชีพได้	1.0
4. ต้องการมีผู้สนับสนุนและส่งเสริม	0.7
5. มีโอกาสได้ท่องเที่ยวพร้อม ๆ กับการไปแข่งขัน	1.0
6. ต้องการได้รับสวัสดิการจากสโมสรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1.0
7. มีโอกาสสร้างงานและรายได้พร้อมทั้งรู้จักบุคคลในสังคมกว้างขวางขึ้น	1.0
ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและความก้าวหน้าในอนาคต	
1. ต้องการเป็นที่รู้จักของบุคคลอื่นมากขึ้น	1.0
2. ทำให้เป็นที่รู้จักบุคคลอื่นในสังคมมากขึ้น	1.0
3. มีโอกาสที่จะทำชื่อเสียงให้ตนเองและวงศ์ตระกูล	1.0
4. มีโอกาสที่จะเป็นนักกีฬาฟุตบอลทีมชาติ	1.0
5. มีโอกาสที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น	1.0
6. มีโอกาสเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลในอนาคต	1.0
ด้านความรัก ความถนัดและความสนใจ	
1. ชอบเล่นกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ	1.0
2. ชอบเกมการแข่งขันกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ	1.0
3. ชอบความท้าทายในการเล่นกีฬาฟุตบอล	1.0
4. มีความถนัดในทักษะกีฬาฟุตบอลได้ดี	1.0
5. มีความถนัดในการเล่นกีฬาประเภททีม	1.0
6. สนใจในกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพมาตั้งแต่เด็ก	1.0
7. ต้องการเรียนรู้วิธีการเล่นฟุตบอลระดับอาชีพ	1.0
8. ต้องการเรียนรู้กฎกติกาฟุตบอลระดับอาชีพ	1.0

แรงจูงใจในการเล่น กีฬาฟุตบอล	ค่าดัชนีความ สอดคล้อง (IC)
ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง	
1. เชื่อว่าตนเองเหมาะสมกับการเล่นกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ	1.0
2. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลระดับอาชีพเป็นกีฬาที่ทำให้มีโอกาสใช้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มที่	1.0
3. เชื่อว่าการได้เป็นนักกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพเป็นสิ่งที่น่าภาคภูมิใจในตนเอง	1.0
4. เชื่อว่าเล่นกีฬานี้ได้ดีกว่ากีฬานิตอื่น	1.0
5. เชื่อว่ากีฬาฟุตบอลระดับอาชีพสามารถพัฒนาบุคลิกภาพของตนเองได้	1.0
6. ได้รับการชักชวนจากคนในวงการกีฬาฟุตบอลระดับอาชีพ	1.0
7. ญาติ หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องให้การสนับสนุนและส่งเสริม	1.0
8. มีนักกีฬาในดวงใจเป็นต้นแบบ	1.0
ด้านสุขภาพอนามัย	
1. ทำให้สมรรถภาพร่างกายดี	1.0
2. ต้องการพัฒนาสมรรถภาพทางกาย	1.0
3. ต้องการดูแลรักษาสุขภาพให้แข็งแรงอยู่เสมอ	1.0
4. เป็นกีฬานิตหนึ่งที่ใช้ในการออกกำลังกาย	1.0
5. ต้องการเรียนรู้ทักษะการเล่นอย่างถูกวิธีเพื่อความปลอดภัยในการเล่น	1.0
6. ต้องการความสนุกสนานเพลิดเพลินจากการเล่นกีฬาฟุตบอล	1.0
7. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้มีสมาธิ	1.0
8. การเล่นกีฬาฟุตบอลทำให้รู้สึกผ่อนคลาย	1.0

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย อนุศักดิ์ สุขคง
วันเดือนปีเกิด	16 มิถุนายน 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดนครสวรรค์
ที่อยู่ปัจจุบัน	255/227 ถนนลาดพร้าว แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10310

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2541	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนหอวัง กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนหอวัง กรุงเทพฯ
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2552	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ